Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publieke-Kantoor in de Kerkmarktstraat, (No. 1,) en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Distrikten versonden.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agitur.—VIRGIL.

Prysen van Intekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.—In de Buiten-Distrikten, per jaar, 19 Rds.; per kwartaal 4 Rds. 6 Sch.—Voor eene enkelde Courant 7 Pence.

DEEL I. VRYDAG DEN 11 MAART 1831. No. 49.

SLAVIN TE KOOP.

OP MORGEN te 11 uren, zal op de Vendutie van den Heer J. BLORE Verkocht worden, eene sterke gezonde (Afrikaander Mozambiekasche) Meid, oud omtrent 11 jaren.

SLAVE MEID.

OP Zaturdag Voormiddag ten 11 uren, zal op de Vendutie van de Heer J. BLORE worden verkocht, zonder de minste Reserve, eene Slavenmeid, behorende aan eenen Insolventen Boedel.

ALGOA-BAAISCHE BEESTEVLEESCH.

OP de Vendutie van den Heer J. BLORE, zal op aanstaande Zaturdag te 12 uren, worden Verkocht, zonder de minste Reserve.

23 Vaten gezoute Beestevleesch,
2 dito, dito, Schoften,
1 dito, dito, Schapenvleesch.

JONGEN TE KOOP.

OP Morgen den 12den dezer, om 11 uren, zal op de Vendutie van den Heer J. BLORE Verkocht worden, een Afrikaansche Slave Jongen, genaamd Antonie, oud omtrent 20 jaren, zeer geschikt tot onderscheiden Werk.

J. C. C. A. RIMROD.

KAAPSCHE HOCK.

OP Zaturdag, den 12den dezer, zal op de Vendutie, by de Heer BLORE opgeveild worden, eenige Halfamen Kaapsche Hock, (9 jaren oud,) de monster is inmiddels te zien by de Heer BLORE.

Kaapstan, den 9den Maart 1831.

ZONDER RESERVE.

OP Dingsdag den 15den dezer, zal eene Publieke Verkooping gehouden worden, aan de Pakhuizen van den Ondergeteekende, van Zuiker, Salade Olie, Britsche Manufactuurgoederen, enz.

En precies te 12 uren, van 100 Noordsche Deelen, 10,000 Hollandsche Klinkers, aan Z. M. Cumtomhuis, die aan de hoogste Bieder zullen verkocht worden.

H. ROSS & Co.

PUBLIEKE VERKOOPING ZONDER RESERVE.

DE Ondergeteekende zal op, Maandag den 14 den Maart, te 10 uren, aan zyn Pakhuis No. 10 Buiten gracht, per Publieke Vendutie laten Verkopen. 500 zakken Mauritius Zuiker, van de beste kwaliteit, Patna Ryst, Koffy, Nagels, Marseilliaansche Zeep, enz.

Er zal mede opgeveild worden, eenige 5 doz. kasten uitmuntende oude Reinsche Wyn, eenige fraaye patroone, Frausche Behangsel Papier, 50 nieuwe Vaatjes, voor Boter, en eenige stukken Ebbenhout en Mahonyhout.

F. MABILLE.

Verkooping van Kaas, Ham, enz.

OP ZATURDAG MIDDAG, precies ten 3 uren, zal aan het Pakhuis van Z. M. Customhuis worden verkocht, een kwantiteit Zoetemelksche Kazen, Hammen en Haring, tot goedmaking der Onkosten, van het Hollandsche Schip 'Gezusters', Kapt. J. INGERMAN.

DE MEISJES ZONDAGS SCHOOL.

ZAL worden heropend op Zondag, den 13den Maart, en de School van Nyverheid op Maandag daar aan volgende, den 14den Maart op de gewoone uren.

Aanzoeken voor admissie, en orders voor werk, zullen worden aangenomen, door de Schoolmeesteres, Mej. KENNEDY, aan het Schoolhuis, Gravestraat.

50 RDS. BELOONING.

GEDROST een Slavejongen, van den Ondergeteekende, genaamd Adam, die gekleed was in een velle Baatje en Broek, en wit Hemd, hy had op een nieuwe Strooihoed, met een witte Voering, die door de Bast gehaald is, heeft een Brandplek op een zyner Billen, en een Oorring in zyn linkker Oor, en by zich, een Roodschimmel Paard, Schietgeweer, en Viool, geeft zich uit voor een Bastard, onder de naam van Klaas, hy is 20 jaren oud. Die hem in een der Gevangenissen bezorgt zal bovenstaande Belooning genieten.

J. P. ROUX.

Beaufort den 25sten Feb. 1831.

ZUID AFRIKAANSCHE BRAND EN LEVENS ASSURANTIE COMPAGNIE.

WORDT by deze Narigt gegeven, dat de Byeenkomst van de *Aandeelhouders*, zal worden gehouden, aan het Kantoor van het Genootschap, No. 11 Heeregracht, Kaapstad, op Maandag, den 14den Maart, ten *Half Drie Uren Precies* tot algemeene bezigheden, en *ten Drie uren*, voor het Balot, tot verkiezing van

Een President,
Vice President,
en 10 Directeuren.

Et zoodanige andere Officieren, als vereischt worden tot het voortzetten van de Zaken der Compagnie.

THOS. LE BRETON.
Hon. Secretaris.

AAN APOTHEKERS.

BENOODIGD, een ASSISTENT, in eene Apotheek.—Te bevragen by den Uitgever van dit Blad.

J. F. ASCHEN.

NEEMT de vryheid het Publiek te berigten dat hy nu heeft Ontvangen per 'Lavinia,' eenige fraaye vierkante Piano Fortes, met ronde hoeken, de een met 6½ octaves.

Hy verwacht met de eerste Schepen, een prachtig assortement Muzyk en Muzyk Instrumenten, en heeft de noodige schikkingen gemaakt, om altyd voorzien te zyn met eene voorraad van de beste Artikelen, en expres geschikt voor een warm klimaat.

☞ Guitar Snaren, enz. als gewoonlyk van de beste soort.

Kaapstad, Kerkplein, den 2den Maart, 1831.

25 RDS. BELOONING.

WEGGELOOPEN, op den 7den February, ll. myn Slavenjongen, Dennas, (een Madagaskar Afrikaan,) 17 jaren oud, zynde te voren een Slaaf geweest van HERMANUS STYN, Jz. uit het District Swellendam. Die hem by my te Huis brengt, zal bovenstaande Belooning ontvangen, en die hem in een der Gevangenhuizen bezorgt 15 Rds.

P. V. BREDA.

Versche Drift, den 9den Maart, 1831.

BENOODIGD,

EEN HUISJONGEN.—Te bevragen aan dit Kantoor.

BENODIGD TE HUUR, OF TE KOOP.

EEN HUIS met een TUIN, in de nabyheid van de Stad, om tegen den 1sten Mei aanstaande, te kunnen betrekken.—Iemand die genegen is zoo een Huis en Tuin te Verhuuren, of te Verkoopen, adressere zich by een besl ten Brief, aan het Kantoor van dit Blad, meldende de naaste Pryzen. De Woning die een Stal en Wagenhuis heeft, zal de voorkeur hebben.

ONDERWYZERES BENODIGD.

DAAR de Ondergeteekende eene Jufvrouw wenschte te employeeren, om drie zyner Dochters te Onderwyzen, nodigd hy die geene, die genegen mogte zyn, daartoe by hem op de Plaats te komen wonen, uit, om zich deswegens te informeren aan 'Montpleasant,' by HK. CLOETE.

EENE SITUATIE BENODIGD.

EEN Jongman van 19 jaren oud, die eene goede opvoeding genoten heeft, en bewyzen van goed gedrag kan produceren, die wel bekend is met de Hollandsche en Engelsche Talen, en eene vlugge hand schryft, verlangt eene Situatie te bekomen in een Handelhuis. Men vervoege zich deswegens by den Uitgever van dit Blad.

ROND-HUIS, Kampsbaay, onder zeer voordeelige Conditien te Koop.—Nader informatie, by den Eigenaar.

J. C. HORAK.

BENODIGD TE HUUR.

EEN Slaven Jongen, tot Schapen-wagter.—Te bevragen aan het Kantoor van dit Blad.

Z. A. WYN-DEPOT.

EENE Byeenkomst van Deelhebbers, zal gehouden worden op Zaturdag den 12 Maart, plaats en uur als voorheen, tot het examineeren en afsluiten der Boeken van het afgelopen jaar, alsmede tot het persoonlyk ontvangen der Actiens van Deelneming.

PUBLIEKE VERKOOPING TE STELLENBOSCH.

DE ondergeteekende Executeuren des Boedels van wylen Mejufvr. E. VAN DER BYL, Weduwe wylen den Heer T. ROUX, zyn voornemens om op Dingsdag den 15 dezer, des morgens te 10 uren precies, publiek te doen verkoopen, het hecht, sterk en kosthaar Woonhuis, voorzien van alle gemakken, benevens Wynpakhuis en verdere Buitengebouwen en vruchtbaar Erf, (voormaals van J. W. Hauptfleisch,) staande in de Pleinstraat No. 15, beplant met 22,000 Wyngaardstokken en vele soorten van Vruchtboomen, is mede voorzien van overvloedig water, in de aangenaamste stand van het Dorp gesitueerd.

Voorts Huismeubelen, bestaande in Kabinetten, Bureaus, Ledekanten, Bedden, Tafels, stoelen, een fraaye Hollandsche staande Klok, Spiegels met vergulde Lysten, Schilderyen, Glas en Aardewerk, Goud-, Zilver- en Plettywerk, waaronder eene Theemachine; Keuken en Keldergereedschap, Stukvaten, Kuipen en ander Vatwerk, Beestiaal, een nieuwe Kap-kar, Wyn van differente soorten, Brandewyn, en het geen verder zal worden te koop aangeboden.

Stellenbosch den 1 Maart 1831.

D. CLOETE, Sen.
A. C. VAN DER BYL, Az. } Executeuren.

N.B.—De Verkooping der losse Goederen zal plaats hebben aan het Huis van de Weduwe A. F. DU TOIT, door de Overledene geoccupeerd geweest.

BERIGT.

INGEVOLGE Testamentaire Dispositie, van nu wylen de Weduwe TILEMAN ROUX, geboren VAN DER BYL, zullen hare Slaven, op Woensdag den 16den dezer lopende Maand Maart, 's Morgens ten 8 uren precies, onder hare Erfgenamen, binnens Kamers worden verkocht,—waar van aan de Belanghebbenden door deze de nodige kennis wordt gegeven.

NB. De Verkooping zal plaats hebben, ten Huize van de Wed. A. F. DU TOIT alhier gesitueerd, en door de Overledene geoccupeerd geweest.

D. CLOETE, Sr.
A. C. VAN DER BYL, } Executeuren.

Stellenbosch den 5den Maart 1831.

DE LEDEN VAN DE *"St. Patricks Benevolant Society."*

WORDEN eerbiediglyk verwittigd, dat de tweede Verjaarsiga Byeenkomst zal plaats hebben, op Donderdag den 17den Maart, is Avonds te half 7 uren, waar alle de Leden verwacht worden, present te zullen zyn.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren.

ALLEN die vermenen eenige vorderingen te hebben tegens den Boedel van wylen Mejufvr. ELISABETH VAN DER BYL, Weduwe wylen den Heer TILEMAN ROUX, gelieven daarvan, binnen den tyd van drie maanden, van heden gerekend, opgave te doen; en die aan gemelde Boedel verschuldigd zyn, worden door deze aangemaand, die schulden binnen veertien dagen te voldoen, by den Ondergeteekende, op poene van regterlyke vervolgingen.

Nooitgedacht, naby Stellenbosch,
den 1 Maart 1831.

D. CLOETE, Sen. Executeur.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende zal op Woensdag den 16 Maart, aan de Pampoenekraal, ter plaatse van den Heer G. MOCKE, zonder reserve laten verkoopen, 60 geleerde Ossen en Slagtbeesten, 40 Kocyen en 500 Schapen, de attentie van liefhebbers wel waardig.

J. S. OLIVIER.

IN DE PERS,

En zal ten speedigsten worden uitgegeven,

DE

KAAPSCHE ZAK-ALMANAK Voor 1831.

•,• Het kan geene zaak van groot verschil zyn, of de zamensteller of de Koper, de kosten van overbrengst betaald,—het postgeld komt slechts op een Penny, als er echter eenig Koper magt zyn, die volstrektelyk niet mogte kunnen bybrengen, om de onkosten te dragen, dan behoeve hy zich deswegens niet ongerust te maken, dewyl de zamensteller, zeer genegen zal zyn, hem van die zware onkosten te ontheffen.

"*Een penny* uitgespaard is *een penny* gewonnen."

NU UITGEGEVEN

AAN HET KANTOOR VAN DIT NIEUWSBLAD,

DE KAAPSCHE

PLAK-ALMANAK VOOR 1831.

Prys Een Ryksdaalder,

VASTE GOEDEREN TE KOOP.

DE Heer P. WATNEY zich van zyne Eigendommen, in de Stad wenschende te ontdoen, zal op aanstaande Vrydag den 18den dezer, per Publieke Veiling, op zeer voordeelige Conditien doen verkoopen, desselfs Huis, benevens annex Pakhuizen, Stalling, enz. staande in de Keeromstraat, voormaals het Eigendom van wylen J. BERNARD, en thans geoccupeerd door F. SCHOUKERK.

BY my bevinden zich 4 Paarden, drie rood en een lichtbruine met eene bles, en twee witte agterpooten. De Eigenaar kan dezelve terug bekomen, mits betalende de kosten van de Advertentie in de Kourant.

J. MINNAAR.

Groene Fontein, agter de Paarl, den 5den Maart 1831.

BENOODIGD,

EEN knappe Lyfjongen, om een Zieke te helpen.—Te bevragen ten Kantore van dit Blad.

EEN ZADEL GEVONDEN.

OP den 4den dezer, op de Onderweg, naby de Zoutrivier, wien dezelve kan aantoonen zyn Eigendom te zyn, kan zulks terug bekomen, op aanvraag by de Heer P. J. DE VILLIERS, aan de Kuylsrivier, mits betalende de Kosten deser Advertentie.

N. J. LOTZ, q.q.

GROENTE MARKT.

J. CURLEWIS neemt de vryheid, zyne Vrienden en het Publiek te informeren, dat hy onlangs met de Brig *Lavinia* ontvangen heeft, best West of England Lakens, bestaande in blauwe, zwarte, en nieuwmodische, olyfgroene en bruine Casimieren, Thibit Lakens, Merinoes, enz. van onderscheidene kleuren.

Fraay gekleurde Buff, lavendel kleurige en andere Quiltings, van eene nieuwe smaak en patroon, alsmede rykelyk met zyde gekleurde, gewatterde en effe kleurige Onderbaatjesgoed; fraaye effe gebloemde lappen Fluweel, tot Onderbaatjes, witte en gekleurde Jeanes, Drillings, Moleskins en Gambrooms, enz.

Eene verscheidenheid Heeren Handschoenen, Stropdassen, zyde Koussen en Sokken, Kruisbanden, enz.

NEW COUNCH BUTTONS FOR THE PRESENT REIGN, W. R.

Zuid Afrikaansche Hunting Knoopen, Parlimoen Knoopen, en nieuwmodische dito, van alle soorten.

Heeren superfyne zwarte en witte Hoeden, Robbevelle Mutsen, Laarzen en Schoenen.

Wasdoek, en patente ledere Overtrekseis, voor Marine en Militaire Kappen

☞ Bovenstaande Goederen, zyn uitgekomen, door een van de eerste Snyders in "the West End of London."

J. CURLEWIS.

Tailor and Outfitting Warehouse, Groente Markt.

Een goede Huisjongen Benoodigd.

Uit de Gobernument Gazette.

Berigt en Declaratien van Insolventie.

Alle en een legelyk die eenige vorderingen hebben op den Boedel van *J. H. Stadler*, van de Kaapsche Vlakte, Landbouwer, welke behoorlyk onder Sequestratie is gesteld, worden verzocht twee byeenkomsten van Crediteuren by te woonen, die gehouden zullen worden ten overstaan &c. als in de Gazette, die gehouden zullen worden, ten overstaan van den Meester van het Hooge Geregtshof, in de Groote Jury Kamer, de eerste byeenkomst op den 19 dezer te tien uren, en de tweede op Zaturdag den 26 dezer, te twaalf uren precies, tot het bewyzen der schulden en om een of meer Curators te verkiezen, tot het administreeren van gemelde Boedel.

Een gelyke Advertentie voor den Boedel van William Lee van Graham-stad, Slagter.

Op last van het Gouvernement zullen op Maandag den 14 Maart, ten tien uren publiek worden verkocht, Een Blok Erven, gelegen tusschen de Roomsch Katholieke Kapel, en de Pakhuizen van den Heer EBDEN, verdeeld in de volgende Percelen, bevattende

No. 1,	60 kwadraat roeden,	58 voeten en	120 duimen.	
— 2,	60	dito,	36 dito,	72 dito,
— 3,	60	dito,	14 dito,	24 dito,
— 4,	30	dito,	102 dito.	
— 5,	30	dito,	102 dito,	
— 6,	30	dito,	102 dito,	
— 7,	33	dito,	102 dito.	
— 8,	30	dito,	102 dito,	
— 9,	30	dito,	102 dito.	

Waarna mede zal worden verkocht, een stuk Grond, gelegen aan de Z. O. kant van de Platteklipe Rivier, tegen over het Eigendom van den Heer R. P. JONES

Kaapstad den 22 February 1831.

WYN-DEPOT.—JOHN FAIRBAIRN.

Men had reden om van den Editeur van den "Advertiser" te verwachten, dat de zweepslagen welke hy van den vorigen EDITEUR van de "ZUID-AFRIKAAN" heeft gekregen, hem wyzer en voorzichtiger zoude gemaakt hebben, doch neen, zyne vermetelheid is zoo ver gegaan dat hy zich niet heeft ontzien, om in zyn "Advertiser" van den 5 Maart ll. en ook in die van den 9 Maart, een *allerschandelykst, onware* en *valsche* mededeeling wegens het Zuid-Afrikaansch Wyn-Dépôt te doen. Ik weet wel dat hy reeds van den begin af aan, *tegen* het Dépôt is geweest; maar hy heeft toen gezien, dat de Wynbouwers niet eens naar zyn raad gevraagd, veel min gezocht of aangenomen hebben;—en, geloof my, Mynheer! JOHN FAIRBAIRN is de man niet aan wien de Wynbouwers om raad of vóórlichting zullen vragen,—want hy is by hen reeds genoeg bekend;—maar dit kan ik u, tusschen ons gebleven, zeggen, dat het hen aangenaam zal zyn wanneer hy hen eens een visite kwam geven op hunne plaatsen;—ô wat zullen de Wynbouwers verheugd zyn om hem te zien! (Apropos, Mynheer, herinnert gy u nog wel zeker Caricatuur?!!) Maar, om tot het Dépôt terug te komen, ik zeg dat de mededeeling *allerschandelykst* is, om dat het geen publieke Courant-schryver past, om private rekeningen van firmas, aan het publiek bloot te leggen;—en wy zyn overtuigd, dat de Kooplieden van deze Stad zeer goed zullen inzien, dat wanneer JOHN FAIRBAIRN zich heden dat regt omtrent het Dépôt aanmatigt, hy morgen ook, met even veel grond, de private rekeningen van private speculatien van het Huis van COLLISON & Co. van HUDSON, DIXON & Co. kan publiek maken,—ja, dat hy op gelyke wyze, de private rekeningen van den ondernemenden Heer F. MABILLE, betrekkelyk deszelfs Brandewyn Stookery, (wanneer daarin door hem eenig nadeel mogt geleden worden,) openlyk kan bekend maken, en aldus de beste ondernemingen, tot welvaren van deze Kolonie, in duigen slaan. Hoe zoude het het Huis van CHIAPPINI & Co. en van HERMAN & Co. bevallen en aanstaan, wanneer JOHN FAIRBAIRN rekeningen van hunne private handelingen magtig wordende, dezelve openlyk in zyn "Advertiser" aan het publiek uitschreeuwde? Ik raad de Heeren Kooplieden hierover eens na te denken. Ik zeg, dat de mededeeling *onwaar* en *valsch* is, want hy verzwygt, dat de vorige verzending van Wyn, van het Dépôt, die onbeschadigd is over gekomen, zoo byzonder wel heeft beantwoord, en dat het Dépôt van £12 tot £15, voor de Wynen heeft gekregen,—men zie deswegens de brieven in de "Zuid-Afrikaan,"—dat de Wynen per 'Ellen,' door het stranden van dat schip, allen in zee hebben gelegen, en men dus niet weten kan, ofschoon de vaten uitwendig geene blyken van beschadiging hadden, in hoe verre de Wynen daardoor eenigzints aanleiding tot bederf hebben gekregen. Hy verzwygt ook, dat op dat zelfde schip, eene lading *natte huiden* is geweest, en die hy zelve zegt, nadeelig voor de Wynen te zyn; ja, hy heeft zelfs de onbeschaamdheid, om te durven zeggen, dat de Hr. F. ROOS, voor zyne diensten aan het Dépôt bewezen wordende, ontvangt 5000 Rds. per annum, terwyl dit eene grove onwaarheid is, want de Heer F. ROOS ontvangt voor zyne diensten NIETS!!!

Ik hoop dat het Dépôt, wiens Committee ik zie dat op Zaturdag vergadert, niet nalaten zal, op die schandelyke stukken te antwoorden;—maar ik hoop, in alle gevallen, en ik zoude dit zelfs raden, dat de bedoeling van JOHN FAIRBAIRN, om verdeeldheid en wantrouwen onder de Leden van het Dépôt te zaayen,—schipbreuk mag lyden, en dat zy in tegendeel, indachtig zullen zyn aan de Vaderlandsche Spreuk:—"EENDRAGT MAAKT MAGT."—De beste straf die men hem geven kan, is, met hem te toonen, dat zyne raadgeving juist geschikt is om ons tot het tegendeel aan te sporen, *alleen* om dat het van *hem* komt.—Wie had gedacht dat de man, die te voren om publieke goedkeuring en publieke ondersteuning heeft gebedeld, thans dat zelfde Publiek met zoodanige verachting zoudt behandelen?!—Maar, thans genoeg, Mynheer, gy zult van my over dit onderwerp nader horen.

Ik ben,
GEEN BROODZOEKER,
NOCH WEERHAAN.

Aan den Kastelein, Meesterknecht en anderen, van de Tappery, "des Konings Wapen," op de Keizersgracht.

(In het geheim en in vertrouwen.)

Myne Heeren.—Ik koom dikwerf in uwe fatsoenlyke Tappery, en zoo als gy wel bewust zyt, ben ik sedert lang gewoon, om *de bittere teugjes*, die gy by de groote en kleine maat *per Licentie* uitslyt, *op te slobberen*. Ik hoop derhalven, dat gy de vrypostigheid van een oude klant zult verschonen, als hy u over eene zaak onderhoudt, die hy vermeend, dat met uwe eer en reputatie als een eerlyk Tapper in naauw verband staan.

Het geval is, dat sommige van myne Buuren zeer beginnen te klagen over de compositie van uwe *sterke dranken*. Zy klagen overluid daar over, en sommige zeggen dat het een volstrekt *gift* is, anderen, dat het te *bitter* is, en dat zy het niet kunnen *binnen krygen*; weder andere die zoo verre gekomen zyn, om iets daar van binnen te krygen, verklaren, dat zy er *hoofdpyn van krygen*, dat het *kunne denkbeelden verward*, en dat zy *er pyn in den buik van krygen*,—en alle komen daar in overeen, dat dit *het schadelykste ooit is dat ooit steur zulk een prys* is verkocht geworden, aan eenig gezelschap van fatsoenlyke Intekenaren, in eenig Taphuis in het gantsche Christenryk.

Nu, het geen ik u wilde zeggen is, daar is eene *andere Tappery* juist tegen over u geopend, het uithang bord is *het schip*. Het wordt door een Afrikaander gehouden, en goede kenners zullen u zeggen, dat het geen hy verkoopt, veel *gezonder en smakelyker*, en vooral veel goedkoper is, dan het geen gy *uitslyt*. Dat zyne dranken opregt en *onvervalscht* zyn, en dat hy nooit een dubbel stuk kryt gebruikt om te merken. Pas daarom op, verbeter de kwaliteit van uwe dranken, of uwe kamers zullen u allen verlaten. Die welke met zwakke magen geplaagd zyn, gaan reeds naar het huis tegen over u gelegen, en zelf die welke *goede magen* hebben, zullen niet veel langer in staat zyn om uwe "*Blue Rum*" (Extract,) te weerstaan, en dus hun voorbeeld moeten volgen.

Ik zal u maar een staaltje geven, hoe de menschen over uwe Tappery praten, in de manier van eene zamenspraak, daar ik oorgetuige van was, tusschen Jack Nokes en Tom Styles. Deze menschen, weet ik, hebben uw huis altyd zoeken op te houden, en hun geld daarin verteerd, sedert dat gy het weder hebt opgerigt na de laatste *afbraak*. Ik meen daarmede, toen de Brouwketels en materjalen verkocht wierden, en het Gouvernement uwe Licentie introk over de verkoop van verbodene Dranken.

Zamenspraak.

JACK.—Zegt eis Tom, hebt gy ooit zulk tuig gezien, als zy nu in des *Konings Wapen* verkoopen? Ik ben verwondert dat het Gouvernement er niet tusschen koomt, en beletten dat zyn Majesteits Wapen, (God beware hem,) zoo bezoedelt wordt met hunne slegte prullen?

TOM.—Ik weet niets van het *Tuig* dat zy in des Koninga Wapen thans verkopen, Jack. Ik heb opgehouden om niet hen in eenige betrekking te staan, sedert zy ons wilden doen verzuipen in *het zwarte goed*, door Wilberforce de Hansworst uitgedagt,—die zoo als het schynt geen ander kunnende uitvinden om het hier in omloop te brengen, werkelyk een Kaapsche "MOLENAAR" daar toe gebruikte, en die was weer genoodzaakt om het Volk uit des *Konings Wapen* te gebruiken, om hem te helpen. Maar de MOLENAAR en *zyne knechts* wierden eindelyk uit de lykeu gestagen. Zy konden de JACKS die hen wierd nagezonden, niet ontloopen, en nu trachten zy om het geneesmiddel te temperen, door het met sommig schuim te vermengen, dat zy ons willen doen geloven dat het *smakelyker* zal maken. Maar het zal niet gaan, Jack. Wy zyn geene Achtbare Heeren van de Kinderschoolen, ook zyn wy geene jong gehorene en zuigelingen, om onze *neuzen toe te laten houden*, terwyl de kwakzalver ons zyn walgelyk tuig in de keel gooit, en ons verteld dat het tot ons bestwil is, terwyl wy zeer wel weten, dat wy er het kolyk van zullen krygen. Neen Jack, wy zyn *Mannen*, en kunnen schuppen, als zy ons by den neus krygen, en maak er staat op dat wy zullen *schuppen*, en ik raad u Jack, om myn voorbeeld te volgen, en laat uwe stevels met zware en goede Engelsche platen en spykers voorzien, op dat wy in staat mogen zyn om des te beter te schuppen, als de proef er van genomen wordt.

Heeren van des Konings Wapen.—"De boose geest kwelt u." Het bovenstaande is slechts een van de menigvuldige aanklagten die tegens u worden ingebragt, die ik u zou kunnen mede delen, maar "*Verbum sat*," Gy kent de oude spreuk, en ik hoop dat ik spoedig eene heilzame verandering in uwe Artikelen zien zal, eene omstandigheid die ik niet twyfel of zy zal u de kalandisie van Jack Nokes en Tom Styles terug geven.

Ik ben, enz. Q.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

Mynheer.—De aanmerkingen van uwen Correspondent "Civis," in de "Zuid Afrikaan" No. 47, en het Inleidings Artikel, het welk hy aanhaald, gade geslagen hebbende, ben ik te rade geworden om my in het groote Corps der "Emancipisten" op de volgende conditien te laten aannemen.

Daar het als een gepast middel door het Engelsch Gouvernement wordt, of zal worden by der hand genomen, om de Slaven in de Britsche Colonien vry te maken, uit hoofde van de natuurlyke gevolgen, welke de vergrootte opgaven die uit de West-Indien naar Engeland worden gezonden; de valsche Zendbrieven van den Heiligen Philippus, en de werken der Phariseen en Schriftgeleerden op de gemoederen der meeste bewoners van Groot Brittannien, moeten veroorzaken.

Zoo belove ik Ondergeteekende, als het nodig mocht zyn, alle myne Slaven vry te maken, niet tegenstaande myne genegendheid voor sommige, en de groote voordelen die ik door veele van hen heb gehad, indien deze vrystelling, door eene behoorlyke schadeloosstelling worde vergeseld, en alhoewel ik ten eenemale onkundig ben welke maatregelen zyn, (die ik echter byna overtuigd ben, zullen moeten worden:) vastgesteld, om de handen-arbeid der Landbouwers en andere Ingezetenen der Colonie te verzekeren. En indien het bevonden wierd dat een genoegzaam Fonds wierd te zamen gebracht door de vrywillige daden der Ministers, de Leden van beide Huizen van het Parlement, en het overige van den Adelstand, de Geestelykheid en Middelstand zoo wel als anderen, door milde Giften en Inschryvingen, om de vryheid onzer Slaven te bevorderen, zonder eene belasting te heffen van een reeds te veel belast Volk, zonden de Eigenaren van Slaven, ongetwyfeld eerder genegen zyn, hunne Slaven in Vrydom te stellen, dan wanneer zoo danige Vrydom moest bekostigd worden, door eene belasting op de geringere en andere klassen in Engeland, veroorzaakt door valsche voorstellingen van de behandeling van Slaven hier zoo wel als in de West-Indien.

Dan zouden de Banieren van Vryheid en Rechtvaardigheid, wel gepast door de Emancipisten mogen worden gedragen, dewyl zy zich niet alleen als gevoelige Menschen zouden vertoonen, maar ook als bereid vaardig om recht te doen met een gering aandeel van hunne salarissen, jaarlyksche Inkomsten of Pacht Gelden op te offeren. Ik ben, Myuheer, enz.

M.

ZWARE HAGEL BUI.

Verscheide Buitenlieden verhalen, dat op ll. Woensdag avond, tusschen acht en negen uren, eene Hagelbui over de Kaapsche Vlakte getrokken is, waar tegen geene ruiten hadden kunnen uithouden, had die in de Stad gevallen: daarby voegende, dat het meer in klompen dan in regelmatigen hagel viel. Een elk is bewust, dat het hier toen niet eens geregend heeft.

HOLLANDSCH NIEUWS.

Uit de Nederlandsche Staats-Courant van den 16 Nov. 1830, blykt het dat, op grond van de oproeping van den Heer C. SANDENBERG MATTHIESSEN aan de onderhoorigen van zyne Heerlykheid *Petten*, een getal van *zevenlien* dienst hebben genomen, waaronder *acht* getrouwden;—en dat hy zelve, Vrouw en Kinderen heeft verlaten, en als *Vrywilliger met de Jagers is uit getrokken*.

Uit private brieven vernemen wy mede, dat anderen onzer Afrikaansche Jongelingen van de Academien te Leyden en Utrecht, waaronder de zoons van de Heeren J. C. Fleck, Moorrees, en anderen zich bevinden, mede zyn uit getrokken.

MYNE GEWAARWORDING.

AAN DEN HEER C. SANDENBERG MATTHIESSEN,
Na het lezen van het algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad van den 6den Nov. 1830.

Schoon kort de moed me ontzonk by poozen,
Toen 't schynbaar tegenzoeker zich aan de hel verbond;
Thans beur ik 't hoofd weer op, en hoef nog niet te blozen,
Dat ons op Eatos grond, myn ned'rig wiegje stond:
Waar ik het zwaar kostuw van een Chissé hoor dond'ren,
Herloefdt voor my weer de eouw der wond'ren,
Die eens aan gansch Euroop', door Neêrland werd vermeld:
Maar nu men, als weleer, voor 't heil des lands, de koffren
Ontsluit, en voor 't bestaan der vryheid mild durft off'ren,
Nu voel ik dat de horst my van verrukking zwelt.
Ook gy, MATTHIESSEN! doet der vad'ren roem herleven;
Gy hebt den besten Vorst daarvan 't bewys gegeven;—
En zoo aan *Helmers* lied, dat Hollands Natie maalt,
Voor 't later nageslacht een tweetal Helden faalt,
't Is, *dat uw beider naam er niet staat by geschreven!*

D . . . . . D. B.

den 8sten Maart 1831.

Over genomen uit het algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad te 's Gravenhage, van den 10 November 1830.

Het volgende is een correct afschrift van eene Memorie die op den 4 Nov. 1830, aan het Huis der Gemeenten is gepresenteerd:—

Eene Memorie van de daaronder geteekende Personen, *te zamen komende tot Godsdienstoefening* in de *onafhankelyke* Kapel *in de stad Chichester*, wierd gepresenteerd en gelezen, te kennen gevende: dat de Rekwestranten de Slaverny, in welke gedaante ook, in ieder werelddeel, en byzonder in ieder gedeelte van het Britsche Ryk, verfoeyen;—dat de voortduring van Slaverny in de West-Indische Eilanden, eene vlek op het Engelsch karakter is—eene schandvlek op het Engelsch Gouvernement, en een verwyt voor de Engelsche Natie is, door wien dezelve gedult wordt, enz enz.

Dat de Rekwestranten met grievende gewaarwordingen, *Slaven Eigenaren, als Wetgevers over de Natie, zien zitten*, GELYK DEN SATAN ONDER DE KINDEREN GODS, en het Huis ernstig verzoeken om hunnen schadelyken invloed tegen te staan; *dat zy het karakter van een Slaven Eigenaar even zoo zeer verfoeyen als de Slaverny zelve*, en op zoodanige menschen neder zien als eene pest voor het land waarin zy geboren wierden, en ootmoedig verzoeken, dat het Huis hunne magt moge vernietigen, dat Slaven Eigenaren, de ontvangers zyn van gestolene goederen, wetende dat die gestolen waren, en dat de wetten daarop het regt van teruggave kan eischen.

Dat de Rekwestranten met eene heilige verontwaardiging vervuld zyn, wanneer hen wordt voorgehouden, dat Slaven Eigenaren een regt hebben om vergoeding voor het verlies hunner Slaven te verkrygen, en derhalve vurigelyk smeken, dat het Huis de vermetele aanspraak op gevestigde regten, in geene aanmerking moge nemen, en geene vergoeding moge toestaan, aan lieden die handel drijven in menschenbloed.

Dit zyn de menschen die zand in suiker zoeken, en water in rum werpen, en daarby bidden;—maar Mr. Brougham is zoo beschaamd over het armzalig gekrabbel dat de Beesten in het Parlement zenden, dat hy nu de Klerk verzoekt om de Memorien niet te lezen, en zo alleen het merken als ontvangen te zyn geworden;—dat is al wat hy begeert—en zeer wyselyk ook—want alhoewel hy even zoo veel om de zwarten geeft als een Amerikaan, weet hy, dat de prullen die zyne vrienden schryven, het spelletje van "HUMBUG," dat hy speelt, zouden bederven.

SIMPSON EN DE EZELS KINNEBAK.

Eenige Maltheser Ridders spraken eens over het dringend gevaar van door honderd duizend Turken overrompeld te worden. Onder hen was ook een klein misvormd mannetje die Simpson heette; uit dien hoofde nam een hunner die gelegendheid waar van te zeggen: "Wat hebben wy toch te duchten? wy hebben immers eenen Simpson onder ons die den geheelen Turkschen armee kan slaan." "Gy hebt gelyk," antwoordde de kleine Ridder, "maar indien ik dat groote werk zal ten uitvoer brengen, dan moet ik eerst een van uwe Linnebakken hebben, dan zal ik wonderen doen.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 13 MAART 1831.

Wy wenschen de ernstige aandacht, onzer vrienden, de Landbouwers op, het onderwerp der handen arbeid in deze Kolonie te vestigen; een onderwerp hetwelk wy onder de tegenwoordige omstandigheden en de gevaren die ons bedreigen, oordeelen de byzondere opmerking wel te verdienen.

Eene der oorzaken van het gebrek aanhanden voor de Landbouwers in deze Kolonie, kan men toeschryven, aan die inrigting, welke een groot gedeelte der gekleurde bevolking in de Kaapstad houdt, als Koelies, en huisbedienden, en waar dikwyls drie of vier gebruikt worden, om het werk te doen, dat even zoo goed door een enkele kon worden verrigt.

De zoo algemeene gewoonte, om jonge Slaven voor drie of vier jaren op een ambacht te plaatsen, heeft zeer veel toegebragt om het getal van die geene te verminderen, welke anders in den landbouw zouden kunnen worden gebruikt; terwyl het aan den andere kant verscheidene kwade gevolgen heeft gehad. Hoe onvolmaakt of ongeleerd deeze jongetjes ook mogen zyn na het eindigen hunner leerjaren, gelukt het derzelver Eigenaren in het algemeen, om veel hogere dagloonen voor hun te bekomen, dan met hunne verdiensten of nyverheid gepaard gaan, tot het groot nadeel van meenig Europeesch Handwerksman, of kunstenaar, die niet alleen een leertyd van zeven jaren, moest uitdienen, maar daaren boven nog eene goede som te betalen had om zyn ambacht grondig te leeren.

Er schynt vele gezonde reden te zyn opgesloten, in de aanmerking, dat ingeval van eene algemeene vrylating der Slaven, het grootst gedeelte, zich onmiddelyk naar de Steden en Dorpen der Kolonie zal begeven, en den landman ten eenemaale ontrieft zal laten, om in zyne boerdery voort te gaan, en dat binnen weinigen tyd, de aanvraag der benoodigde handen voor het werk in de Steden, zoo zeer zal te boven gaan, dat daaruit droevige gevolgen zullen ontstaan. De boeren schynen dit te hebben vooruit gezien, en men heeft ons berigt, dat velen van hun sedert eenige tyd hun toevlugt hebben genomen tot het heilzaam middel om de zoons, in hunne uitgestrekte familien aan te moedigen, om zich persoonlyk met de bebouwing der landeryen bezig te houden.

Iets moet er gedaan worden en dat binnen kort, om deze ongelukkige staat van zaken te veranderen, en wy wenschen op het ernstigste aan te bevelen, dat men onmiddelyke stappen by der hand neeme, om een aantal nuttige landbouwers uit het Moederland in de Kolonie invoere, de zoodanige welke werkelyk in den landbouw voortgaan, en die geene andere middelen hebben, om eene levenswyze waaraan zy van hunne vroege jeugd gewend zyn te veranderen, behoorden hierover hunne gedachten te laten gaan en zamen te komen, om het een of ander plan te beramen dat dit wenschelyk oogmerk kon bereiken. Ons blad is voor hun open, en wy verzoeken de geene, die belang stellen om de zaak voort te zetten, ons met hunne ontwerpen te willen vereeren.

Daar zyn een of twee belangryke aanmerkingen op dit punt, welke wy by deeze de vryheid nemen aan te halen, in de overtuiging, dat zoo lange die niet toegestaan worden, geen voordeel van belang kan verwagt worden, van eenige pogingen welke individuen in de volharding voor het algemeen belang zouden kunnen, of mogen aanwenden, zoo lang zy onder de bestaande bepalingen gebonden zyn.

Onder de groote weldaden die Groot Brittanje deze Kolonie kon schenken, zouden de twee eerste en belangrykste zyn, dat wy eene vergadering van Representanten verkregen, en dat de ongerymde formaliteit, om de "Sanctie en ondersteuning" van het Gouvernement te bekomen, tot het overeenkomen, om over de belangens van algemeen welzyn te raadplegen wierd uit den weg geruimd. De Colonisten zouden dan het nuttige gevoelen van eene onbepaalde toegevendheid, om over onderwerpen waarmede het algemeen belang verbonden is te mogen raadplegen, en het gevolg daarvan zou zyn, dat de publieke geest, hand in hand met publieke verbeteringen zou voortgaan.

Wy zouden met tegenzin zien, dat eenige applicatie of aan het Gouvernement, of aan de Parochien in Groot Brittanje wierd gemaakt, om fondsen te geven, of zich met de plannen van Emigratie in te laten, verder dan om zekere hinderpalen welke de ondernemers by hunne aankomst, in het door hun verkozen land mogten ontmoeten, uit den weg te ruimen; daar behoord geene de minste aanmoediging van die kant te komen, by wyze van Gifte, of Geldvoorschot (bounty) Emigratie is in geen enkel geval met Succes gelukt zoodra die onder het bestier of de toevoorzigt van den staat, is begonnen, met betrekking tot de armen van Engeland moet die altyd onuitvoerlyk en verderflyk zyn.

Wat Emigratie in het afgetrokkene betreft, lydt het geen twyfel of zy is een toevallige verligting voor het Moederland, maar dan, behoorde die gelyk iedere andere tak van onderneeming, die door Individueele en vrywillige beweeging ontstaat, geheel en al door particuliere persoonen, die hun overig kapitaal en nyverheid daartoe wilden besteeden, bestierd te worden. Zy behoord uit zekere algemeene aandrang te ontstaan, en door die geenen te worden aangemoedigd, die er eene onmiddelyke hulp van verwagten. Het aanleggen van Nieuwe Kolonien is byna nimmer met een goed gevolg ondernomen, zonder de Inschryving en besteeding van een aanzienlyk Kapitaal, hetwelk door ondernoemende en gegoede Emigranten werd opgeschoten, die door niemand welke ook in het minst in verband staande met het Gouvernement, konden bevooroordeelt of bestierd worden.

Pensylvania, Maryland en Virignia, zyn voorbeelden van Kolonien, die op de middelen van private persoonen zyn aangelegd geworden door private kooplieden die aanzienlyke sommen te zamen schoten, en gelyk de oude Patriarchen, met hunne Kudden, en hunne Knechten naar een ander land vertrokken, om daar de vrugten van hunne nyverheid te plukken en in de ruimste mate de zegeningen van Burgerlyke en Godsdienstige vryheid te genieten.

In deeze zoo wel als in andere Kolonien is het gebrek aan handen, een algemeen bezwaar geweest, een bezwaar dat de verbeteringen welke de grond en het Climaat van het land aan den landbouwer aanbieden, tegenwerkt. Doch, op dit oogenblik zyn er duizenden van de ongelukkige onderdanen van Groot Brittanje, wier leven zelf door de ellende van gebrek aan arbeid onzeker is, en die zonder de eene of andere [illegible] der [illegible]zienigheid, gevaar [illegible] de zogenaamde schending der wetten te worden opgeofferd.

Wy vragen dus, is het niet onze pligt als onderdanen van het Land, om ernstig aan een Plan te denken, laat het ook nog zoo gering zyn in deszelfs gevolgen, om de schreeuwende armoede van onze mede onderdanen te verhelpen, wy durven vragen, zou de edelmoedige wensch om hun brood en arbeid te verschaffen, eene grooten eerzucht aan den dag leggen en pryzenswaardiger zyn, dan de zoo wyd verspridde dolheid om Heidenen te bekeeren, en dat nog onder Natien, die in vergelyking gelukkiger zyn, en onze hulp niet eens verlangen, en in alle gevallen niet zoo begeerig zyn dat zich de Missionarissen met hun bemoeven als zommige ons wel willen doen geloven.

Het is ons voornemen, om zoo spoedig als mogelyk, aan onze lezers te toonen, dat wanneer Mannen van welbekende grondbeginselen zich naar Engeland wilden begeven, voorzien met genoegzame middelen en instructien, eenig getal van Boerenknechts zoo eenloopende als getrouwde lieden, Mannen zoo wel als Vrouwen, kon gevonden worden, die zich naar de stranden van Zuid Afrika zouden willen begeeven, waardoor eene klasse van wel uitgezochte Landbouwers en hand-werkslieden, genoegzaame arbeid zouden kunnen vinden, en te gelyker tyd de welvaart der Kolonie zou worden bevordert.

Correspondentie.

AAN DEN REDAKTEUR VAN DE "ZUID-AFRIKAAN."

DES JONGE BOSMAN'S ZAAK.

Mynheer.—In uw Blad van den 25 ll. heb ik eene Editoriaale bekendmaking over deze zaak gelezen, waarin gy gelast wordt, om te zeggen, *dat ten gevolge van de uitspraak van het Hof*, (des Residents Magistraats) *onvoldoenend, en ten eene maale strydig met de verzwarende omstandigheden van den aanval schynende, er eene subschriptie was geopend geworden, om eene Crimineele actie, voor aanranding en valsche in hechtenis neming, voor de naaste Sessie van het Hooge Geregtshof te brengen*, en dat een bedragen van Rds. 109 reeds was gecollecteerd tot dat oogmerk. Ter zelver tyd nodigd gy de aandagt uwer lezers tot het verhaal van het geen voor de Magistraat is voorgevallen, in uw zelfde blad gedrukt.

Nu Mynheer.—Ik heb dit verhaal gelezen, en heb my ook op eene andere wyze ten volten bekend gemaakt met de omstandigheden der zaak, en ik kan na dit alles geene [illegible] reden vinden, het publiek gevoelen aan den dag te leggen, het welke gy zegt in dit geval is geaandgemaakt.

Indien de afdeeling die ik hierboven heb aangehaald, iets beduid, raad ik u de persoon of personen die u gelast hebben die te drukken, daarvan een uitleg te vragen, want ik beken u, dat zy my eene volkomene onzin toeschynt.

De decisie van den Magistraat, zoo als gy dien hebt gegeven, is verre van onvoldoende te zyn, zy schynt my ten minsten toe op gezond verstand te rusten.

De Klerk van het vrede geregt, op de aanklagt van den Policie Dienaar Murphy, leverde eene klagt tegens Bosman in, hem van aanranding beschuldigende. Het getuigenis van den aanklager was niet voldoende om zyne aanklagt te bewyzen, en de Magistraat ontsloeg den Gevangene.

Wat verwachteden Bosman en zyne Vrienden? en wat beteekend het dat dit vonnis *onvoldoende en tegenstrydig met de verzwarende omstandigheden van den aanval was.* Misschien dachten zy dat de Magistraat even zoo zouden doen, als een Iersche Jury gezegd wordt gedaan te hebben, de beklaagde van de hem aangetygde misdaad vry te spreken, en de aanklager schuldig te verklaren.

Ik zou ook wel willen weten wat men bedoelt, met eene *Crimineele actie in de volgende Sessie van het Hof*, te willen instituëeren;

Misschien zyn deze Patriotsche Inteekenaren er niet miede bekend, datgeene zoodanige actie door een privaat persoon kan begonnen worden, zonder dat men een Certifikaat van *de publieke aanklager* overlegd, *waarin hy weigerd om de zaak te prosequeeren.* Zy zouden in alle gevallen wyslyk gedaan hebben, indien zy, voor dat zy hunne beursen zoo gulhartig openden, onderzocht hadden, of zulk een Certificaat geobtineerd was of niet.

Indien, Mynheer de Editenr, uw Blad niet ten eenemaal onder de directie van zekere byzondere party staat, zult gy my verpligten deze aanmerkingen, een plaastje daarin te vergunnen, dewyl zy dienstig kunnen zyn, om de oogen van een misleid publiek te openen, voor de voornemen van eenige ontevredene en kwalyk gezinde lieden, wier eenigst oogmerk schynt te zyn, om zelfs met ter zyde stelling van waarheid en eerlykheid, de stooring, welke de ongelukkige omstandigheden der Kolonie, tusschen de twee groote klassen der maatschappy hebben veroorzaakt, te vergrooten.

Ik ben, enz.

EEN VRY BURGER.

Aanmerkingen op des "Advertisers" Plan, om de Nationale Schuld van Groot Brittannien met een Millioen te vermeerderen.

Kaapstad den 16den Feb. 1831.

Aan den Redakteur:—Mynheer,—De *Advertiser* is eindelyk by gedwaald, en heeft zich op de andere Boeg gewend.—

Wy worden niet meer door deze zich zelf opgeworpene Regter met de alvermogende stem van het Engelsche Volk gedreigd, die eene dadelyke en onvoorwaardelyke vrymaking der Slaven verdert, of dezelve door onredelyk geweld wil tot stand brengen. Hy heeft ons een Plan voorgesteld, en verondersteld als van zelve, dat eenig door hem voorgesteld Plan, noodzakelyk moet opgevolgd worden, neen, hy is zoo zeker over dit onderwerp, dat hy de zaak reeds als afgedaan beschouwd.—Lees slechts het begin van zyn Inleidings Artikel van voorledene Zaturdag, "Daar wy in onze voorige de eenige bondige tegenwerping die ooit gemaakt is geworden, hebben uit den weg geruimd." Doch ik meen te bewyzen dat wel verre van die objectie uit den weg te hebben geruimd, die even zoo sterk als te voren blyft bestaan, en dat het juist het groote punt is, het welk wy met het Britsche Parlament zullen te bestryden hebben. Het plan op zich zelve is echter, een zeer mooi Plan, en er is maar eene kleine objectie tegen, dewelke is (doch die de *Advertiser* spoedig uit den weg kan ruimen,) om het Engelsch Parlament over te halen, om het geld voor te schieten, om eene Natie die met eene schuld van God weet hoe veele Honderden van Millioenen bezwaard is, waar van de Interest en de jaarlyksche uitgaven van het Gouvernement 60 Millioenen bedragen, die hetzelve in Belastingen moet op brengen; eene Natie die onder Armoede en Elende gebukt gaat, wier ambachtslieden en kunstenaars voor meer dan de helfte afhankelyk zyn, om uit de armen kassen onderhoud te vinden, wier elende hun eenpariglyk hebben gedwongen, om bezuiniging in ieder tak der uitgaven te vorderen: om zulk eene Natie te bewegen, om jaarlyks noch Een Millioen by hunne tegenwoordige belastingen te voegen, is dunk my, meer dan de Wyze Editeur met al zyn verstand in staat is te doen.

Indien hy kan, wel aan, ik ben een even zoo groot vyand van Slaverny, in welke gedaante ook, als hy by mogelykheid zyn kan, en zal hem daarom met het oogmerk, om zyne menschlievende neigingen te bevorderen, een schets geven, welke ik niet twyfel, of hy zal die dadelyk in uitvoer trachten te brengen.

Daar deze geweldige liefde voor Slaven, Hottentotten, enz. by zyne waarde vrienden, de hedendaagsche Heiligen ontstaan is, laat ons veronderstellen, dat in stede van het reeds te veel met belastingen gedrukte Volk, met noch meerdere te bezwaren, zy lieden collecten aan de deuren van hunne Kapellen deden, om hunne wenschen ten uitvoer te brengen, of dat zy zoo als ik, in Wesley's Kapel, (City Road,) heb zien doen, de deuren der Kerkstoelen lieten sluiten, en het bekken rond lieten gaan, want dan zou men kunnen zien, wie iets gaf of niet. Zy kunnen op die wyze in de daad groote sommen gelds te zamen brengen, en ik zie niet in, waarom wy des uitmuntenden Editeurs plan niet zouden aannemen, en in dadelyke werking brengen. Ik meen zoodra als de nieuwe Kapel in de Burgstraat zal betaald zyn.

Hem voorspoed toe wenschende, maar bevreesd zynde, dat hy "Jonh Bull," met alle zyne calculatien niet tot het dragen van nieuwe belastingen zal kunnen bewegen.

ben ik, Myn Heer, enz.

CIVIS.

PORT ELIZABETH.

Voor eenigen tyd opgemerkt hebbende, dat men in de Kaapstad eene Byeenkomst der Ingezetenen had beroepen, om over de voortgang der verbeteringen aan de wegen in deszelfs nabyheid te raadplegen—een onderwerp van zeer veel belang voor de Ingezetenen, en van veel nut voor de Kolonie in het algemeen—kunt gy waarschynlyk het Publiek ook wel bekend maken, waartoe het Tolgeld dat hier geheven wordt tot verbetering der wegen en straten, is besteed geworden, indien hetzelve al daartoe is uitgegeven geworden.

De Tol is opgerigt sedert het jaar 1824—sedert welken tyd geene enkelde verbetering heeft plaats gevonden—in het tegendeel wierden in het eerste jaar, een half dozyn Philippynen, onder het opzigt van den Veldkornet gebruikt, om dat gedeelte van den weg, dat nog al redelyk goed was, onverdraaglyk slegt te maken, sedert welk tydstip de weg aan zich zelve is over gelaten geworden, en het leven en de ledematen van zyne Majesteits getrouwe Onderdanen is blootgesteld, aan gemakkelyke woningen in *huisjes van zes planken*, of aan *kunstmatige verkortingen.**

Het is my echter lief te kunnen zeggen, dat de geest voor algemeen welzyn nog niet geheel in Port Elizabeth is uitgedoofd; en ik heb met genoegen ontwaard, dat men eene byeenkomst zal houden op aanstaande Zaturdag, om over de zaak te praten—de byzonderheden zal ik niet nalaten u mede te deelen—en indien myne communicatie uwen aandacht verdiendt, zal ik u van tyd tot tyd, over de bestaande misbruiken in onze Residentie bezig houden.

EEN BAYONIAN.

* Doodkisten of Doctors Messen.

Albanien 30 January 1831.

Voor eenige tyd geleden liep er een gerucht op de grenzen, dat het London Zendelings Genootschap van meening was om alle de kosten te betalen, welke Dr. Philip gemaakt had in het onlangs uitgewezen Proces van Libel; men sloeg er echter geen geloof aan, tot dat de *Zuid-Afrikaan* van den 14 July ll. ons de brief van woord tot woord mede deelde.

Wy kunnen de goede lieden van Engeland niet genoeg bedanken, dat zy eenen Godgeleerden, op eene zware jaarlyksche inkomst, in dienst houden, en nog bovendien alle zyne kosten betalen, om de Kolonie en alle hare bewoners te belasteren.

Hoe [illegible] te betreuren dat in 1830, in de hoofdstad van een verlicht land, menschen gevonden worden, die de Christelyke Godsdienst belyden, en den Hemel afsmeeken, dat hy een Man ondersteune in de zegtvaardige zaak, om eene geheele Kolonie te lasteren, en die openlyk erkennen, dat zy zyn gedrag als een Christen, daardoor niet bezwalkt oordeelen.

(Vide de brief van het Committee.)

Het is eene in de geschiedenis opgeteekende daadzaak, dat het "Te deum" in alle Roomsche Kerken wierd gezongen, voor de moord in de St. Bartholomeus Nacht:—zoodanig is blinde geloofs-yver en geestdryvery altyd geweest, en zal zoodanig blyven tot aan het einde der dagen.

Derzelver stelregels en offers zyn even zeer te beklagen

W.

Kaapstad den 22 Feb. 1831.

Mynheer.—In uw inleidings Artikel van voorleden Zaturdag, komt het my voor, dat gy iets over het hoofd hebt gezien, toen gy de oorzaken van de tegenwoordige kwellende toestand van Engeland, hebt aangehaald, (en in tegenoverstelling van welke, de onmatige rykdom van den Adelstand, eene vlooye beet, eene eenvoudige druppel waters in de zee is,) ik doel op de Nationaale schuld.

Wend uwe oogen derwaards, en gy zult eene schuld ontwaren, dewelke met de daarvan afhangende belastingen, gelyk eene Nagt Merrie op de Natie ligt, en alle deszelfs krachten verdoofd.

Ik weet niet hoe groot die nu zyn kan, maar in het jaar 1810, bedroeg ze 811,898,082 ponden, eene som, die, als men er slechts aan denkt, het hoofd duizelig maakt. De belastingen voor het jaar 1809 beliep op de verbazende som van 82,027,288 Ponden, hier ligt de oorzaak van het kwaad. Waar, vraag ik is er eene Natie op de geheele oppervlakte der aarde, die in gelyke mate met Engeland belast is. Praat van den Adelstand zoo veel als gy wilt, indien gy alle hunne bezittingen morgen verkocht, met deze schuld op den hals, zou het Volk in het geheel niet geholpen zyn. Gy berispt de onderscheidene "Beschermende wetten," zoo als die genoemd worden, konden de verbazende belastingen ooit zonder dezelve betaald zyn geworden.

De aanhoudende eischen van de Ontvangers der schattingen, hebben werkelyk eene klasse der Engelsche Maatschappy, vernietigd; zy hebben den geringen landman, uit de Maatschappy verdrongen, en die klasse die eens zoo eerwaardig, was bestaat niet meer; niemand die geen groot vermogen bezit, kan iets in Engeland beginnen, niet eenige hoop om in zyne onderneeming te slagen.

De geringe boer is verdweenen, hy is naar de werkhuizen vervoerd. De groote Manufacturier, zich door de aanhoudende eischen van het Gouvernement gedrongen ziende, heeft zyne toevlugt tot konstwerktuigen moeten neemen, die hem in staat stelden, om zyne waren met minder handen, en in minder tyds als voorheen te vervaardigen, en hier door zyn duizenden tot armoede gebracht.

Dit ging nog wel aan, gedurende den oorlog, wanneer onze overmagt op de zee, ons een Monopolie in den handel verzekerde; maar, wat was het gevolg toen de vreede daarop volgde? Juist het geen de politieke schryvers ons voorspeld hadden. Vreemde markten werden opengesteld, en, niettegenstaande onze konstwerktuigen, konden wy met de vreemde Natien niet in de pryzen stryden. Onze belastingen wierden maar weinig vermindert. De interest op de nationaale schuld bleef dezelfde, om deze hindernissen te gemoet te komen; het arbeids-loon werd tot zulk eene laagte gebragt, dat het *te dezer tyd* byna onmogelyk voor een handwerksman of boer was, om van het geen hy verdiend te leven, en na alle hunne zegepralen—na dat zy den trotschen Adelaar te gronde hadden geworpen,—na dat zy hem aan de naaste rots hadden gekeetend, zyn hart hadden gebroken en de *Uil* in zyne plaats hadden gesteld. Wat hebben zy gewonnen? Slechts armoede en ellende! Zyn zy er nu niet voor eenige honderden van Millioenen erger aan toe, dan zy voor dertig jaren geleden waren? Hebben wy niet, ten gevolge van de schulden die wy voor deze glansryke ontwerpen gemaakt hebben, onze zeelieden van gebrek zien vergaan in de straten van hetzelfde land, voor hetwelke zy hun bloed hadden verspild om het te verdedigen. En is den Adel hieraan schuld?

Neen, Mynheer, wy mogen hiervoor, de uit den Hemel nedergedaalde Staatsman danken, wiens bedrieglyke ontwerpen, en zyne wilde kruisvaart tegens de regten van den mensch, Engeland tot eene staat van ellende hebben gebragt; die de na ons komende geslachten zullen noodzaken, om de namen van Pitt en Engeland's betrekkingen met de staatkunde van het vaste land te vervloeken.

De malende hand der belastingen heeft de werkhuizen van Engeland opgevuld, met duizenden, wiens onderhoud eene ondragelyke last is geworden.

Zy heeft duizenden uit het land verbannen, die, onder andere omstandigheden, een steun voor het land zouden zyn geweest. En wat is de staat van Engeland thans? Is het niet in zoodanige staat van armoede en gebrek, dat alleen een zeer groote staande armee het Volk in bedwang kan houden. En kunt gy veronderstellen dat zoodanig een Volk, een Millioen jaarlyks, by hunne tegenwoordige belastingen zal dragen, alleen voor de dwaze gedachten om Slaven vry te maken. Gy zult misschien beter weten als ik, in hoe verre de femelende, leugenachtige voorstanders van dezen tyd, het Engelsch Volk misleid hebben; maar van eene zaak ben ik zeker, en dat is, dat zoo zy in hunne pogingen slagen, zy zich eerlang zullen berouwen.

CIVIS.

Aan den Editeur van de S. A. Commercial Advertiser.

Vertaling van eenen Brief, te vinden in "*The Rio de Janeiro Literary Intelligencer and Universal Gleaner*," van den 18 en 25 Nov. 1830, beginnende met het opschrift—"Fate of the Colonies," *(H.t Lot der Kolonien.)*

Een Brief aan de Eigenaren en Planters van de West-Indien, woonende in de Koloniën, door den Hr. R. Alexander.

(VERVOLG.)

In myne aanbeveling om Afgevaardens van de Kolonien naar Engeland te zenden, voor het oogmerk hierboven opgegeven, moet men niet veronderstellen, dat myne bedoeling is, dat zy met uitsluiting van anderen, het bestier van zaken alleen op zich zouden behoren te nemen, afgezonderd en in tegen stelling van het groot ligchaam van West-Indische Planters, in dit land woonachtig, wel verre daarvan. Dit is myn oogmerk niet. Want ofschoon ik de West Indianen alhier over het geheel genomen, beschouw als een werkelooze en trage ligchaam, ben ik echter genegen te erkennen, dat er onder hen vele yverige en bekwame mannen zyn, met welke te raad plegen en mede te werken, de afgevaardigdens het moeten beschouwen van hun pligt en van het hoogste belang te zyn. Aldus vereenigd, zullen zy in staat worden gesteld, om zich rondom hunnen vermaarden en onbevredigenden leidsman, Lord Chandos' te scharen en hem te ondersteunen, daar zyne uitstekende talenten, welke hy reeds voor de zaak heeft aan den dag gelegd, genoeg bekend zyn, en hy, wanneer hy behoorlyk ondersteund wordt, waarschynlyk zal voortgaan zyne goede diensten te bewyzen,

(HET VERVOLG HIERNA.)

GETROUWD,

In de Nederduitsche Hervormde Kerk,

Op Zondag den 27 Feb. 1831.

De Heer Pieter Robert Collan Lee, met Jufvr. Anna Catherina Pfluger, weduwe wylen Carel Wilhelm Ludwig Schaar.

Op Zondag den 6 Maart.

Dirk Jacobus Visser, met Alida Catharina Maria Brandt.

Teunis Hermanus Carstens, met Fransonetta Martha Aletta Hausamer.

Daniel Johannes Koegelenberg, met Anna Elisabeth Maria Smith.

Pieter Gideon Lambrechts, met B. Johanna Margaretha Mosterd.

Johannes Daniel Koetzee, met Maria Magdalena Johanna Visser.

Gysbertus Johannes van der Westhuyzen, Pz. met Helena Maria Kryna uw.

GEDOOPT,

Op Zondag den 27 February.

Een zoon van den Heer J. F. Schikkerling, met name Johannes.

Eene dochter van den Wel-Ed. Heer Cornelis Mosterd, met name Isabella Petronella Hester Fredrica.

Op Zondag den 6 Maart.

Een zoon van J. Coetzee, met name Abraham Johannes Albertus.

Een zoon van wylen Leonard Stohr, met name Pieter Hendrik Leonard.

OVERLEDEN.

Feb. 24. Een jonggeboren zoon van George Muller.
27. Een jonggeboren zoon van A. Holtman.
Maart 1. Een jonggeboren zoon van de Weduwe Holt.
— Eene dochter van M. van der Spuy, met name Sophia Margaretha Janetta, oud 1 jaar, 3 maanden en 17 dagen.
— Jufvr. Elisabeth Cornelia Roges, Huisvrouw van L. J. Smith, oud 66 jaren en 8 maanden.

TAFEL,

Aanwyzende de Zons Op- en Ondergang, alsmede den tyd van hoog water, voor ieder week.

1831.	ZON OP.		ZON ON.		HOOG WATER.		
Maart.	U.	M.	U.	M.	U.	M.	wanneer
12	5	51	6	9	1	29	's namidd.
13	5	52	6	8	2	21	dito
14	5	53	6	7	3	14	dito
15	5	54	6	6	4	7	dito
16	5	55	6	5	5	1	dito
17	5	56	6	4	5	56	dito
18	5	57	6	3	6	52	dito

Den 14den Maart, Nieuwe Maan, 7 u. 3 m. des morgens.
Den 17den, de dag 12 u. 8 m. lang.

MARKT-PRYZEN

Tot den 10den Maart, 1831.

Aloe per pond	Aloes per pound ..	2½ — 3 Rd
Amandelen, per 1,000..	Almonds, per 1,000	¾ — 1 Rd
Appelen, per lb.	Apples, per lb	7 — 7 8/
Abrikozen, per ditto ..	Apricots, ditto	4 — 6 ..
Aardappelen, per mud. .	Potatoes, per muid	9 — 13 Rd
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leng.,	52 — 56 ..
Balken, per stuk	Beams, each	7 — 8 ..
Boonen per mud.	Beans, per muid .	9 — 19½
Besjeswasch, per lb. ..	Berry Wax, per lb.	16 — 18 Sd
Boter, dito	Butter, per lb. ...	20 — 35 ..
Brandewyn, per legger.	Brandy, p. leng ..	115 — 120 Rd
Erwten, per mud.....	Peas, per muid..	12 — 14 ..
Garst, dito	Barley, per muid.	5½ — 6½ ..
Hoenders per stuk	Hens, each	½ — ¾ ..
Eenden en Makouwen..	Ducks & Musc. do.	¾ — 1 ..
Ganzen, dito.....	Geese, ditto.....	1½ — 1¾ ..
Kalkoenen, dito	Turkeys, ditto ..	1¾ — 3½
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p. sack	¾ — 1 ..
Hooi, per 100 ponden..	Hay, per 100 lbs.	3 — 3½
Honing, dito	Honey, per lb....	34 — 39 Sd
Haver, per mud	Oats, per muid ..	4½ — 5½ Rd
Kaf, per 16 zakken ...	Chaff, p. 16 sacks	40 — 46 ..
Kazen, Kaap, per lb...	Cheese, Cape, p. lb.	12 — 24 Sd
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p. ½-aam	1½ — 1½ Rd
—— Steen	—— Stone ditto.	½ — 1 ..
Koorn, 10 mudden	Wheat, 10 muids	110 — 131 ..
Linnen, per mud.....	Lentil, per muid.	13 — 16 ..
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p. 100 lb.	11 — 13 ..
Melies, per mud	Maize, per muid	7 — 8 ..
Olifantstanden pr. pond.	Elephants Teeth, lb.	1½ — 1½ ..
Okkernoten per 100. ..	Walnuts, per 100	16 — 18 Sd
Peren, per pond	Pears, per lb.	4 — 6 ..
Persiken, dito	Peaches, ditto ...	4 — 6 ..
Planken, per voet ...	Planks, per foot ..	7 — 8 ..
Rozynen, per pond....	Raisins, per lb. ..	4 — 6 ..
Rogge, per mud.....	Rye, per muid ..	6½ — 7 Rd
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	25 — 30 ..
Tabak, per pond	Tobacco, per lb..	12 — 14 Sd
Uyen per mud	Onions, per muid	4 — 5½ Rd
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	½ — 1 ..
—— Bedde, per lb. ..	—— Bed, per lb.	1½ — 1½ ..
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	20 — 25 ..
—— ongemeste	—— unfattened .	6 — 8 ..
—— speen	—— suckling ..	2 — 3 ..
Vet, of talk, per pond .	Suet or Tallow, p. lb.	9 — 10 Sd
Vygen, per pond.....	Figs, per lb.	14 — 16 ..
Tyger, Leeuwen, en..	Lion, Tiger, & Os-	
Struis, per stuk	trich Skins.....	2 — 5 Rd
Drooge Ossenhuiden..	Dry Ox Hides....	5 — 6½ ..
—— Bokkevellen	—— Buck Skins..	½ — ¾ ..
Wyn, ordinaire, per leg-	Wines, ordinary p.	
ger.....	leg.....	65 ..
Wol, Schapen, p. lb. ..	Wool, per lb.	22 — 24 Sd
Zuurlimoenzap, p. ½-aam	Lemon Juice, ½-aam	13 — 14 Rd
Zoetlimoenen, per 100.	Oranges, per 100 .	4 — 5 ..
Zout, per mud	Salt, per muid ..	2½ — 6 ..
Zoolleder, per ½ huid ..	Sole Leather, ½ hide	5½ — 6 ..
Zeep, per pond	Soap, per lb.	14 — 16 Sd

TO CORRESPONDENTS.

"Two or three Tullers" in our next.

X.'s communication, from some objectionable words made use of, we beg to state, we cannot admit into our columns.

A. W. is too personal.

"No Sophist" will appear next week.

A letter signed "Veritas" has been sent to us, which shall be inserted next week.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MARCH 11, 1831.

WE would wish to draw the serious attention of our Agricultural and Farming friends to the subject of Labour in this Colony,—a subject we consider, under present circumstances, and the evils with which we are threatened, to be deserving of important consideration.

One of the causes of a deficiency of Agricultural Labour in this Colony is to be attributed to a large number of the colored population being retained in Cape Town as day-labourers and domestic servants; and the latter, more particularly, where three or four hands are employed to perform those duties which could be equally efficiently done by one man.

The practice, so general, of hiring out young slaves for three or four years to mechanics has tended materially to lessen the number of those who might have been employed for agricultural purposes, while, at the same time, it has otherwise been productive of serious mischief. However imperfect or unskilful these boys may be at the expiration of their term, their owners have generally succeeded in obtaining higher rates of wages than were adequate to their merits or industry, to the great injury of many an European artizan, who has regularly served a seven years apprenticeship, and had to pay a heavy premium besides, to acquire a thorough knowledge of his trade.

There appears to be much reason in the remark, that in case of a general Emancipation the majority of the slaves in the country will immediately flock to the towns and villages of the Colony, leaving the Farmer totally destitute of the means of carrying on his operations, and, in course of a little time, so overstock the demand for town labour, that many serious evils will arise therefrom. The Farmers seem to have anticipated this result, and we are informed that many of them have for some time had recourse to the salutary plan of indusing the male portion of their numerous families to take an active part in the cultivation of their lands.

Something must be done, and that ere long, to change this unfavorable state of things, and we wish strongly to impress the necessity of adopting some immediate steps to introduce a body of useful Labourers into the Colony from the Mother Country. Those who are actively engaged in agricultural pursuits, and who have no other mode of life to which they have been accustomed, from the earliest period of their existence, should look to this, and come forward to unite in some feasible scheme to effect a consummation so devoutly to be wished;—our columns are open to them, and we invite the projects of those who feel an interest in agitating the measure.

There are one or two considerations important to the subject, which we take occasion to suggest, convinced as we are that until they are conceded no serious benefit can result from anything that the energy and public spirit of individuals, under the restrictions imposed upon them, might suggest for the general welfare.

Among the great benefits Great Britain could confer on this Colony, the first two would be, to allow us a Legislative Assembly, and remove so absurd a formula as that of obtaining the "sanction and patronage" of Government to meet on matters of public interest. The Colonists would then feel the good arising from an unrestrained indulgence in discussions on subjects immediately connected with their interests, and the consequence would be, that public spirit would keep pace with public improvement.

We are averse to any application being made to Government or the Parishes in Great Britain, for funds or interference in schemes of emigration, save to remove certain impediments in the way of the young adventurer on his arrival to his adopted country;—there should be no stimulus from that quarter in the way of bounty. Emigration has never succeeded in any instance under the guidance and superintendence of the state:—as applied to the Paupers of a country, it will always be impracticable and ruinous.

With regard to the abstract Principle of Emigration, there can be no doubt that it is an occasional relief to the Parent Country; but then, like every other branch of enterprise which has ramified from individual and voluntary exertion, we submit, it should be conducted by individuals employing their own capital and industry. It should spring from some common impulse, and encouraged by those who anticipate immediate assistance from it. Colonization has scarcely ever been undertaken with success, without the subscription and employment of considerable capital by enterprising and wealthy emigrants, uninfluenced and undirected by any one connected with the Government. Pensylvania, Maryland, and Virginia, are examples of Colonies established upon the funds of private capital, by private merchants collecting together ample means, and removing themselves, like the Patriarchs of old, together with their flocks, their herds, and their servants, to reap the fruits of their own industry, and enjoy to the fullest extent the blessings of liberty and religious freedom in a foreign land.

In this and in other Colonies want of labour has ever been the general outcry—a desideratum which prevents those improvements that the soil and climate of a country offer to the Agriculturist; yet, at the present moment, there are thousands of unhappy subjects of Great Britain whose very lives are becoming insecure from the miseries of want of employment and overpopulation, and who, without some interposition of Providence, stand in danger of being sacrificed to what is called offended justice. It is asserted that in London alone the number of those unemployed has been estimated at 50,000, while in the Agricultural Districts it has most alarmingly increased.

We ask, then, is it not our duty, as subjects of that country, to enter vigorously upon some scheme, let it be ever so circumscribed in its effects, to relieve the crying distresses of our fellow-subjects? We ask, would not the generous wish to give food and employment to them, be a higher and more praiseworthy ambition than the widely circulated mania of converting Heathens, and what not, among nations that are comparatively more happy, and unsolicitous of our assistance, and in no wise so very eager for Missionary interference as some would have us believe?

It will be our object to shew as early as possible, that by agents, men of established character, and furnished with ample means and instructions, undertaking to proceed to England, any number of farming servants, both single and married, male and female, may be procured for the purpose of emigrating to the shores of South Africa, by which means a class of well-selected cultivators and artizans would find sufficient employment, and at the same time enhance the prosperity of the Colony.

HEAVY SHOWER OF HAIL.

It is reported by many persons, that on the evening of Wednesday last, a shower of hail fell all along the road from Blouwberg to Simon's Town, of such large size, that if it had fallen in town, the windows could not have resisted its power. At the time of the said storm it did not even rain in town.

Correspondence.

TO THE EDITOR OF THE ZUID AFRIKAAN.

To the Landlord, Head Waiter, and others, at the King's Arms Public-house, Keizersgracht.

(Private and Confidential.)

GENTLEMEN,—I am a frequenter of your respectable Public-house; and, as you well know, have for a long time been in the habits of *swallowing* largely the *bitter draughts* you are *licensed* to sell by Wholesale and Retail,—and I therefore trust you will excuse the liberty of an old customer in addressing you upon a matter which he conceives nearly to affect your credit and reputation as honest Publicans.

The fact is, that some of my neighbours are becoming very clamurous against the ingridients of which your *strong drink* is composed. They complain loudly about it; some say it is absolute *poison*, others that there is too much *bitter* in it, and that they cant *swallow* it: others again, who have contrived to *bolt* some of it, affirm that it *makes the head ache, confuses the ideas*, and *occasions the dry gripes*!—and all agree that it is the most pernicious *stuff* that was ever served out at such a *price* to any decent set of Subscribers to any Public-house in Christendom.

Now, what I want to say to you is this; there is *another Public-house* opened just opposite to you; the sign is the *Ship*. It is kept by an Africander, and good judges will tell you that the stuff he sells is more *wholesome*, more *palatable*, and withal more *reasonable* than *yours*; that his liquors are *genuine* and *unadulterated*; and that he never keeps a *double chalk to score with*.—Be on your guard therefore,—improve the quality of your *articles* or your customers will all leave you: those with weak stomachs are already resorting to the house opposite, and even those with *strong heads* will be unable much longer to stand the effects of your *Blue Ruin*, and must soon follow their example.

I will just give you a specimen of the manner people speak about your establishment in the shape of part of a dialogue which took place in my hearing between your old acquaintances *Jack Nokes* and *Tom Styles*.—These persons, I am well aware have supported, and spent their money at, your house, ever since its re-establishment after the last *breakdown*,; I mean since the bankuptcy business when the pots and brewing materials were sold off and Government took away your license for selling contraband liquors.

Dialogue.—I say, Tom, did you ever see such *stuff* as they deals out now at the *Kings's Arms*? I wonders for my part that Government don't interfere, and prevent His Royal Majesty's Sacred *Coat* (God Bless Him!) from being so *soiled* with their nasty trash.

Tom.—I know nothing about the *stuff* they sell at the *King's Arms* now, Jack. I left off dealing with them ever since they tried to drunch us with the *Black dose* invented by Quack Wilberforce,—who it seems being unable to find any body else to administer it here, actually employed a Cape *Miller* for the purpose, and he again was forced to get the people of the *King's Arms* to assist him;—but the *Miller and his men* have been finally *blown up*,—they could not stand the *Chase* that followed them, and now they are trying to *qualify* the medicine by mixing with it certain drugs which they want to persuade us will make it more *palatable*;—but it won't do Jack,—we are not "Worshipful Gentlemen of the Infant Schools" nor are we "Babes and Sucklings" to have our *noses held* whilst any quack pours his nauseous trash down our throats and tells us it is for our own good, when we all the time know it will give us the gripes.—No, Jack,—*we are men*, and can *kick* when our noses are invaded, and depend upon it we will *kick*; and I recommend you Jack, to follow my example, and get your boots tipped with iron, and regular *English clouts and hob nails* that we may be able to kick more effectually when the experiment is attempted.

Gentlemen of the *King's Arms*,—the "the men of Belial," beset you. The above is only one of the accusations brought against you which I could enumerate, but *verbum sat*. You know the old adage, and I hope I shall soon see a salutary change in your *Articles*; an event which I have no doubt will recover for you the lost custom of *Jack Nokes* and *Tom Styles*.

I am, Gentlemen, &c. Q.

BELLA! HORRIDA BELLA!

"Ac ne forte roges, quo me duce, quo lare tuler;
Nullius addictus *jurare* in verba *magistri*,
Quo me cunque rapit tempestas, deferor hospes."

Hor.

"And lest you should, perchance, inquire under what leader in what house (of philosophy) I enter myself a pupil—addicted to *swear* implicitly to the *base dictis* of no particular *master*, wherever the storm drives me, I become a guest."—HORACE (*done* into English) by C. SMART, A.M., vol. ii. p. 177.

So, Mr. Editor, things are come to a pretty pass, that a person holding a public situation is not, forsooth, to communicate in his individual capacity with a *friend** by a private note without its contents being (extra justicially) menaced with the fulminations† of a Committee!

Your Correspondent of last week (notwithstanding his disclaimer) seems (if he has writ his annals true) to have got, hold pretty accurately of the whole *matter at issue*, and his communication contains two very excellent proposals, in both of which I heartily concur.—First, that the Master takes service in the Supreme Court, and be content with £400 instead of £800 per annum. Now, as the Master's duties (including the extras) would in these days of economy be well paid at £400, and as, in my opinion, the Librarian receives a very inadequate salary for the laborious, troublesome, and vexatious duties which his office imposes upon him, and which he discharges with equal urbanity and punctuality, I recommend that the odd £400 be added to *his* present salary, so as to place the situation upon such a footing as to render it an object (and it is an important one to the Subscribers and community at large), for it to be filled, as at present, by a gentleman of estimation and of character. The second proposition is, that the Library should be opened in the evenings. In this I also concur, seeing that to read, mark, learn, and inwardly digest, in the Library is as good an evening's amusement as smoking a cigar or drinking (Hodgson's!) ale in a coffee-house (*apropos*, there is *no* coffee-house here). As it cannot be expected that the Librarian (on his present salary) should attend summer and winter, I recommend that he be authorized by the Committee to engage the services of a capable and competent *clerk*; the said clerk to attend the Library daily during the ensuing winter evenings, between the hours of six and ten, P.M. and *then* and *there* duly and daily attending good and true deliverances of such pamphlets, papers, caricatures, *squibs*, REPORTS (low and *otherwise*;) provided always, that the same be *authentic* and well and duly propagated books (excepting little ones, the same being held to be libels from the Latin libellers), and such other *articles* as the Subscribers then and there daily sitting may think *fit* to call for, demand, request, or require.

N.B. The said clerk to receive no salary, it being an approved principle of the late or Bathurst Administration (rejoice, oh, Africa! Leonum grida nutrix! Quaethee ma boo! The slave trade is no more!) that a deputy, particularly a Colonial one, should do *all* the duty, and the principal (hard fate!) receive *all* the salary.

Your's,

QUIZ-FIZ.

* "Call you that backing of your friends? a plague upon such backing!—Give me them that will face me—give me a cup of sack." *Falstaff.*

† *Fulmination?* 1. The act of roaring or thundering; 2. denunciations of censure; "He roared out with wrath." *Johnson.*

‡ Query, B—rt—n? *Printer's Devil.*

OPINIONS OF "WISE MEN" ON THE EMANCIPATION.

"When Socrates had taken great pains to find out a wise man, and, to that purpose, had consulted with philosophers, poets, and artificers, he concludes all men were fools; and though it procured him both anger and much envy, yet, in all companies, he would openly profess it."—*Anat. of Melancholy.*

SIR,—Not being of the number of those who are eminent for their wisdom, nor, like the Editor of a newspaper when he has no competitor, omniscient by virtue of office, I shall not, either now, or at any other time, indulge in opinions and observations exclusively my own, but confine myself to the exhibition of specimens of *recorded wisdom* for the accomplishment of the object I have in view,—this object is the very humane one of teaching such of your readers as are not yet aware of the fact, that it is much safer, under circumstances of difficulty, such as at present encompass them, to trust to the dictates of common sense (the degree of understanding which the generality of persons possess) than to the brilliant but unstable effusions of genius.

The follies of the reputed wise occasioned much laughter in Democritus of old,* now-a-days whole nations not only laugh at them, but act on the perception of their absurdity.

The breathings of wisdom with which I propose occasionally enriching your patriotic columns, besides furnishing matter for luminous leading articles,† will, it is hoped, mitigate the anguish of such melancholy forebodings, as late and projected measures at home must necessarily occasion to the inhabitants of this devoted Colony.

Taxation—the almost daily invasion of property in slaves—and the conversion by law of nearly all laborers who are not slaves into vagrants, being all subjects of the deepest interest to the Colonists, I shall take it for granted that the opinions of *leading men* (of course including Editors of newspapers) on any of them will be acceptable to your readers.

The celebrated John Adams is stated, in the History of the American Revolution, published under the superintendence of the Society of Useful Knowledge, to have expressed himself on the subject of law as follows:—"The law, in all vicissitudes of government, fluctuations of the passions, or flights of enthusiasm, will preserve a steady, undeviating course; it will not bend to the uncertain wishes, imaginations, and wanton tempers of men."

What, however, has been the practical illustration of the law as lately afforded to slave-owners throughout our Colonies, who, it is admitted on all hands, acquired their property in strict conformity with legal enactments? That some half dozen enthusiasts, called saints here below, wishing to win their way to Heaven by a shorter road than other men, may, by inducing a number of ignorant persons through the most horrible calumnies against their *neighbour*, to countenance the robbery, first depreciate a man's property, and then securely proceed, in the name of honesty and of religion too, to despoil him of it altogether,—clearly proving thereby that the celebrated John Adams' fine speech about the inviolability of the law might more appropriately be styled his fine nonsense.

Mr. F. Buxton (another celebrated personage) on presenting several petitions to Parliament, on Monday, the 10th July, as we are informed by the *Atlas*, "was convinced that no good would be done till the people of England resolved to send to Parliament no man who would not pledge himself to the abolition of this hateful bondage."

Mr. Smith (the same paper informs us) "contended that no compensation could be claimed in the *mala prohibita*, of which slavery was one."

John Fairbairn, Esq., Editor of the *South African Commercial Advertiser*, decrees as follows:—"The liberal party is decidedly the ascendant party in Britain, and prudence as well as principle points out a friendly union with them as our only safe course."

So counsels the man whose opposition to tyranny and oppression lately gained him a piece of plate from the Colonists! Whence, in the name of mystery, comes this dove-like spirit to the once fierce protector of property and vested rights?

The difficulty of the solution may not, however, be quite so great as at the first glance it appears to be. "The liberal party in Great Britain" he tells us "is decidedly the ascendant party." Now, every body knows that the Anti-slavery in London, of which Mr. Thomas Pringle is the Secretary, consists principally of wealthy persons, and it being equally well known that the *liberality* of the society is unbounded, (paying, as it is asserted, the enormous sum of £500 per annum for the services of a single pen,) it is not in the smallest degree strange that so *liberal* a party should exercise an ascendancy either in Britain or at the Cape of Good Hope.

Sir A. Grant (on the side of common sense and of common honesty) observed, in the course of the debate already adverted to, that "he spoke the opinion of the whole West India interest when he said that they adopted the words used in an address to his late Majesty, namely, "that if private property was wanted for public purposes, let the public require it, and deal with it as they liked." If that on which the Planter's existence depended—on which they relied for maintaining their sphere in society—was required for public improvement, in the name of God let the property be acquired by the public. For himself, he should be contented with a small portion of that which he had been brought up to think he was entitled to. He should be glad to think that his hands should be washed of it, since he and other proprietors were thus to be attacked.

No independent man in this Colony, be he the proprietor of slaves or not, will, I am persuaded, hesitate for a moment to exclaim with Sir A. Grant, "If private property is required for public purposes, let the public acquire it, and deal with it as they liked;" nor, to add, if you take it in any way not consistent with the rights of private property, that is, without tendering a fair compensation for it, we, submitting only because you are powerful, will solemnly protest against the iniquitous proceeding.

I am, &c. NO SAINT.

* A gentleman, it is presumed, of equal authority and celebrity with the Themistocles of the *S. A. C. Advertiser.*

† With great humility it is submitted, that the *Zuid Afrikaan* will, above all things, continue to avoid those lengthy dissertations, which prove nothing but silly pretensions in the writer, and in well the oracular tone, so long impatiently submitted to by the Cape Public.

YOUNG BOSMAN'S CASE.

Cape Town, 28th Feb. 1831.

SIR,—In your paper of the 25th instant, I read an Editorial Notice upon this case, in which you are directed to state, "*that in consequence of the decision of the Court* (the Resident Magistrate's) *appearing* UNSATISFACTORY, *and altogether at variance with the aggravated nature of the assault, a subscription had been set on foot for the purpose of instituting a* CRIMINAL *action for assault and false imprisonment, at the ensuing session of the Supreme Court*," and that the amount of Rds. 709 had been already collected for that purpose; at the same time you call the attention of your readers to the proceedings had before the Magistrate, and reported in the same paper.

Now, Sir, I have read these proceedings, and have made myself otherwise fully acquainted with the circumstances of the case, and I am after all at a loss to conceive anything like a rational cause for the "demonstration of public spirit" which you state to have been brought into action in this matter.

If the paragraph I have above quoted means anything, I would advise you to call upon the person or persons by whom you were *directed* to insert it for an explanation, as I confess it appears to me to be absolute nonsense.

The *decision* of the Magistrate as you have reported the trial is far from being *unsatisfactory*, and appears, to me at least, to be founded on sound judgment.

The Clerk of the Peace, on a complaint of the Policeman Murphy, presented an indictment, charging Bosman with an assault. The prosecutor's evidence was not sufficient to support the charge, and the Magistrate consequently acquitted the prisoner.

What did Bosman and his friends expect? and what is the meaning of this judgment being *unsatisfactory, and at variance with the aggravated nature of the assault*? Perhaps they expected the Magistrate to do as an Irish Jury is said once to have done,—acquit the prisoner of the charge laid against him in the indictment, and return a verdict of guilty against the complainant!

I should also wish to know, what is meant by instituting a *criminal action at the ensuing sessions*? Perhaps these public-spirited subscribers are not aware that no such action can be brought forward at the instance of a private individual, without the production of a certificate of the Attorney-General *declining to prosecute*; they would, at all events, have done wisely in inquiring before they opened their purses so liberally, whether such a certificate had been granted or not.

Mr. Editor, if your paper is not altogether under the direction of a particular party, you will oblige me by giving these observations a place in your columns, as they may tend to open the eyes of a deluded public to the designs of discontented and ill-disposed men, whose only object appears to be, even at the expense of truth and honesty, to widen the breach between two great classes of the community, which the unhappy circumstances of the Colony have given birth to.

I am, &c. A FREE BURGHER.

To the Editor of the South African Commercial Advertiser.

Cape Town, Feb. 22, 1831.

SIR,—In your leading article of Saturday last, it appears to me, you omitted, when pointing out some of the causes of the present distressed state of England, the principal (and to which the enormous wealth of the aristocracy is a flea-bite, a mere drop of water in the sea), I mean the National Debt. Turn your eyes there, and you will see a debt which, with its attendant taxation, lies like an incubus on the nation, benumbing all its powers.

I know not what may be its amount at present but in the year 1810 it amounted to £811,898,082, a sum which but to think on makes the head swim: the taxes for the year 1809 amounted to the astonishing sum of £82,027,268, here is the source of the evil. Where, I ask, is the nation on the whole face of the globe that is taxed at such a rate as England? Talk of the aristocracy, indeed; why if you were to sell their estates to-morrow, with this debt hanging about their necks, the people would not be at all benefited. You find fault with the different protecting laws, as they are called, but how could enormous taxes have been paid without them.—The continual demands of the tax-gatherer have actually annihilated one race of British society, they have driven the little farmer out of the community, and that race, once so respectable, is now no more.—No man who does not possess a large capital can undertake any concern in England with any prospect of success. The little farmer has disappeared; he has been driven to the workhouse. The large manufacturer, finding himself pressed by the continual demands of the Government, has resorted to the use of machinery, which enabled him to manufacture goods with less hands and greater rapidity than before; hence thousands have been reduced to misery.—This did pretty well during the war, when, in consequence of our maritime superiority, we possessed a monopoly of trade; but what was the consequence when peace came? why, just what the political writers foretold,—foreign markets were thrown open, and, in spite of our machinery, we could not meet in point of cheapness with foreign nations—our taxes were very little diminished. The interest on the debt continued the same; therefore, to meet those obstacles, the rate of wages was lowered to such a degree, that it is now, at the present day, almost impossible for a mechanic or peasant to live on what he earns. And after all their successes, after they had dashed the proud eagle to the earth, chained him to the barren rock, broken his heart, and set up the owl in his place, what have they gained but poverty and misery; are they not now worse by many hundred millions than they were thirty years ago? have we not seen (in consequence of the debt incurred for these glorious objects) our sailors perishing for want in the streets of that very country which they had shed their blood to defend. And are the aristocracy to blame for this? No, Sir; we have to thank the heaven-born Minister, whose delusive schemes, and wild crusade against the rights of man, have reduced England to a state that will cause generations yet unborn to curse the name of Pitt and England's connexion with continental politics. The grinding hand of taxation has filled the workhouses of England with thousands whose maintenance has become an insupportable burthen; it has driven into exile thousands who, under other circumstances, might and would have been a support to the country. And what is the state of England now? is it not in such a state of poverty and starvation, that nothing but an immense standing army can keep the people quiet. And can you expect a nation like this to add a million a-year to their taxes for the Quixotic idea of emancipating slaves. You may know better than I how far the canting lying demagogues of the day have misled the people of England; but of this I am pretty sure, that if they succeed we shall have to rue their handy work.

CIVIS.

THE MAILS—REPLY TO R. T. W. IN THE ADVERTISER OF THE 26TH ULT.

SIR,—A Correspondent in the *Advertiser*, who signs himself *R. T. W.*, has thought fit to bring an unqualified charge against the several Post Contractors,—whether or not he knows any thing about the business of the Post-office, I am not prepared to say; but in this instance he labours under an evident mistake.

He begins by complaining of the *culpable* neglect in forwarding the mails from Cape Town to Graham's Town; and adds, that the circumstance calls *loudly* (how loudly!) for the interference of Government; now this of *R. T. W.* looks very like a culpable and wilful design to throw odium on the gentleman at the head of the Post-office, who is no more chargeable with the *sins* of the Contractors, than are the latter for those of the Post-riders, who, if they *commit* any, are entirely attributable to unforeseen accidents. How thankful must *R. T. W.'s* dear friends, the *merchants*, be to him for so ably advocating their little interests. Does R. T. W. expect the respectable Head of this Department to accompany the Post-riders from Cape Town to Graham's Town to see that the Contractors furnish him with good horses and smart riders?

R. T. W. *tries* to prove the *Contractors'* neglect;—he states that, "when His Excellency was in Graham's Town the Post arrived on Wednesday evening; but now it is almost *always* Thursday evening, and *sometimes* Friday." R. T. W. does not, perhaps, recollect that it was in the dry season of the year, when His Excellency was in Graham's Town; nor that since then, the bulk of the mail has been increasing considerably.

R. T. W. should pay some regard to truth when he attempts to censure any member of the public body.

I am, Mr. Editor,
Your's, &c. FAIRPLAY.

Port Elizabeth, Jan. 27, 1831.

MR. EDITOR,—Observing that a meeting had been called in Cape Town, for the purpose of memorializing for the continued improvements of the roads in Cape Town and its neighbourhood, an object very desirable for the inhabitants, and, no doubt, of great advantage to the Colony. You may probably be enabled to inform the public to what purpose the toll-money raised at this place for improving the roads and streets in it has been applied, or if applied at all. The toll has been erected since 1824, during which period not one iota of improvement has taken place; on the contrary, some half dozen Phillipines, under the command of the Field Cornets, were employed during the first year in making that part of the road which was tolerably good, intolerably bad; since which period it has been abandoned to its fate, and the lives and limbs of His Majesty's liege subjects—to a comfortable dwelling of 6 feet by 2, or amputation.—I am, however, glad to say, that public spirit is not quite lost in Port Elizabeth; and I observe, with satisfaction, that a meeting is to be held on Saturday next to moot the above question, particulars of which I shall not fail to give you, and, should my communications be accepable from "time to time," point out the existing abuses of this Residency. A BATONIAN.

REPLY TO THE LETTER OF "An Old Man of 70, who has seen better days"

"Old fools are the worst of fools."—*Old Adage.*

SIR,—The truth of the above pithy adage I think never struck me more forcibly than when I read in your last week's paper the letter signed "An old man of 70, who has seen better days," in which the writer, after exclaiming against the violence of the Police in Bosman's affair, tells you how, in the year 1779, a certain Mr. Fiscal Boers was ousted by the States-General, because the citizens of Cape Town "cubbed together and thrashed the constables for apprehending a Burgher without a warrant," a proceeding which, as he says, was at that time contrary to law, except in cases where the offender could be taken *in flagranto delicti*, and he asks if any alteration has taken place in this law? This question, Mr. Editor, if you will allow me, I shall answer, and I beg to refer the Old Gentleman to the 23d section of Ordinance No. 40, which states that "The Sheriff and his Deputies, the Superintendent of Police and his Deputy, and Field Cornets, and all *Constables and Police Officers*, and other officers of the law, proper to the execution of criminal warrants, have the power of arresting in cases of crimes or breaches of the peace committed in their presence, *or of the commission of which they have credible information from others*, and after taking the offender, such sheriff or other officer shall immediately carry the offender before the nearest Magistrate, to be dealt with according to law." He then, after talking a great deal about "free burghers," goes on to tell you how Mr. Burgher Stadler complained to the Magistrate of having been apprehended by a Policeman without a warrant—how the Policeman was tried—and how Mr. Burgher Stadler was satisfied with the punishment awarded the offender. This "grumbling Old Gentleman" then asks, is Bosman's case to rest here? that is, I suppose, are no further steps to be taken in it? This is a question he should put to Bosman himself, as he best knows what his intentions are; certainly no proceedings will be had in the case unless he lays his complaint before the Clerk of the Peace, and, as Mr. Burgher Stadler did, bring the offender to trial, and then, perhaps, he will be as satisfied with the result as Mr. Burgher Stadler was.

He then begs you, Mr. Editor, to tell him what the present *rights of a Burgher are*? this I must leave altogether in your hands for explanation, as I do not, I confess, understand what is meant by the general term *Burgher rights*; but I should conceive, even from his own statement, that these same rights, whatever they may be, have been extended rather than infringed upon since "the good old days" he speaks of,—for he tells you to use his own expression, that should he now "happen to give a *slave girl* a clout on the head" he is sure to be punished for it! This, I dare say, is felt by the good-natured old man as a dreadful innovation on his Burgher *rights*, but it convinces me that, at the present day, Cape Burghers, whether *free or bond*, are protected from violence, since the poor slave girl cannot now be clouted on the head, even by an old man of 70 with impunity. I am, &c.

Cape Town, 25th Feb. 1831.

A YOUNG MAN OF 25, WHO IS SATISFIED WITH THINGS AS THEY ARE.

CONDITIONALR POPOSAL TO EMANCIPATE.

SIR,—Having noticed the remarks of your Correspondent *Civis* in the "Zuid Afrikaan," No. 47, and the leading article to which he refers, I am led to volunteer into the grand corps for emancipation, upon the following conditions, viz.

That whereas it is, or may be considered, expedient by the Home Government to emancipate the Slaves in the British Colonies, owing to the natural effects of *exaggerated* reports sent to England from the West Indies, the *false* epistles of St. Phillip, and the *works* of the Scribes and Pharisees, upon the minds of most of the inhabitants of Great Britain, I, the undersigned, will agree to manumit, if required, all my slaves, notwithstanding my regard for some, and the great benefits derived from many of them, if with the emancipation due compensation be given; although I am ignorant of any provision, but am almost confident such will be made, for the continuance of the labours of the agriculturists and of the other inhabitants in this Colony; and if found that sufficient was raised by the voluntary acts of the ministers, of the members of both houses of parliament, and of the rest of the nobility, gentry, clergy, and others, by liberal donations and subscriptions, to obtain for our Slaves their freedom, *without* taxing a people already sufficiently taxed, the Proprietors of Slaves would undoubtedly be more ready to emancipate their Slaves than if emancipation were to be purchased at the expence of a tax levied upon the labouring and other classes at home, arising from false representations of the treatment of Slaves here and in the West Indies, for then the banners of Liberty and Equity might be borne by the emancipation, for not having merely shewn themselves to be men of feeling, but also prompt to do justice, by only sacrificing a certain portion of their salaries, annual income, or rents.

I am, Sir,
Your obedient servant.
M.

POLICE OFFICE.

MARCH 1.—Mr. James Hutton, for contravening the 26th section of Ordinance No. 48, by suffering a cart, his property, to be left standing after dusk in Church-square, instead of at the place appointed for that purpose by the Superintendent of Police in his public advertisement, was fined Five Shillings.

William Heyward, for the like offence, in allowing four wagons, his property, to stand all night in Church-square, was fined One Pound Sterling.

William Heyward, for contravening the 25th section of Ordinance No. 48, in not having his name and number affixed or painted on two wagons his property, was fined Ten Shillings.

Amos, a slave of Mr. Johannes Moolman, of Swartland, for desertion from his master's service, was sentenced to receive thirty-five lashes.

MARCH 2.—William Smith, Thomas Cook, William Steevens, and John M'David, seamen belonging to the ship Francis Charlotte anchored in Table Bay, upon a complaint of the master of the vessel, for desertion, and taking ashore one of the ship's boats without permission, were sentenced to eight days' imprisonment.

Thomas, an indentured servant of Mr C. T. Cadogan for desertion.—Sentence, one week's imprisonment with hard labour.

Leander, for desertion from the service of his master, Mr. James Hutton, was sentenced to fourteen days' imprisonment with hard labour.

MARCH 5.—Adam, a free person of colour, for assaulting Charles, a free person of colour, was fined One Pound Sterling; and, in default of payment, sentenced to eight days imprisonment.

MARCH 8.—James, a slave of Mr. P. Kirsten, for desertion and neglect of duty, was sentenced to receive twenty lashes.

The following is a correct copy of a petition to the House of Commons, on the 4th of November, 1830:—

A petition of the there undersigned, *assembling for religious worship* in th *Independent* Chapel *in the City of Colchester*, was presented and read; setting forth, "That the petitioners detest slavery in every share, in every part of the earth, and most especially in every part of the british dominions; that the continuance of slavery in the West Indian Iiles, is derogatory to the English character—a disgrace to the English Government, and a reproach on the English people, by whom it is suffered, &c. &c. &c

"That the petitioners behold, with painful emotions, *slaveholders sitting in the Legislature of the nation*, AND SATAN AMONG THE SONS OF GOD, and do earnestly entreat the House to resist their baneful influence; *that they abhor the character of a slaveholder, as they do slavery itself*, regarding such men as a pest to the land which gave them birth, and humbly pray the House would be pleased to annihilate their power; that slaveholders are the receivers of stolen articles, knowing them to have been stolen, on whom justice has claims for restitution

"That *the petitioners burn with holy indignation when they hear it affirmed that slaveholders are entitled to compensation for the loss of their slaves, and so earnestly beseech the House to disregard the audacious cry of vested rights, and grant no compensation to men dealing in human blood.*"

These are the people who sand the sugar, water the rum, and go to prayers; but Mr. BROUGHAM is so ashamed of the stuff the beasts send to Parliament, that he now begs the saints not to read the petitions, only let them be marked as received, that is all he wants; and very wisely too, for although he says as much about the blacks as an American, he knows that the trash his friends write would spoil the game of humbug he is playing.—*John Bull, Nov. 14.*

A Simile.—A few days since, a field preacher, who had been a printer, observed in his usual harangue, "that youth might be compared to a comma, manhood to a semicolon, old age to a colon, to which death puts a period."

TO MR. WILBERFORCE

On his Pamphlet, entitled, "An Appeal to the Religion, Justice and Humanity of the Inhabitants of the British Empire, in behalf of the Negro Slaves in the West Indies.

[*Continued from our last.*]

In the course of your pamphlet you are led, incidentally to state that that marriage, which you so much wish to see take place amongst the Blacks, has never been encouraged, and has never taken place, except amongst the Roman Catholic slaves. In another part of your pamphlet, you speak of the manumission of slaves by their masters "which has been provided for, with so much true humanity, by the *laws in force in the Spanish colonies*" Why then, do you talk to us of the Missionaries which have been sent out into our colonies? Why do you praise them, when it is notorious that they hold these Roman Catholics to be Idolaters? There is no knowing what you mean by *religion*, and especially by religious truth. If these Roman Catholics preach truth, your Missionaries preach falsehood. Indeed no man can tell what you mean by the word religion or by the word christianity. In this country there is misery enough arising from the rant and cant carried on by those band of blackguards which prowl about the country calling themselves Ministers of the Gospel. Even here, families are thrown into confusion by them; parents and children, husbands and wives are set to quarrelling. Innumerable are the instances in which insanity has proceeded from gloominess, engendered by the ravings of these crafty seekers after food and clothing produced by the labour of others. If such be the case here; if here amongst a people really enlightened, generally speaking, insanity, acts of suicide, and even acts of murder are produced by the rantings of these men, what must be the consequence of their being suffered to work upon the minds of the Blacks? The Colonial Assemblies have many things, many dangers to guard against; but of all the dangers, this is the greatest; and, I, if I were a Governor of one of the islands, I would keep out such missionaries, as resolutely as I would keep out the plague. It appears to me that they must do mischief in many cases, and that they cannot possibly do good in any case whatever.

With respect to these religion mongers in the colonies; these *religious* friends of the Blacks, there is another observation to make, which is, that, of all the enemies of freedom in England, none have been so steady as these pretenders of religion. This should not be forgotten by the people of the whole kingdom. Names always do much; and the people of this country, naturally listen with attention and partiality to any one who posses to be the friend of freedom. We, who have been and are so oppressed ourselves, naturally incline towards those who express their detestation of oppression Hence the "friends of the Blacks" have always met with a great deal of support amongst the friends of the liberty at home, who have cordially joined them, in their hostility against the West Indian planters and merchants. I am, I believe, almost the only Reformer who has not, first or last, given his support, or, at least, his countenance, to these meddling hypcrites. Of late, indeed, the people of the country (and perhaps owing in some sort, to my efforts) have been rather more cautious in this respect. It was high time to begin to be cautious, when we saw, that, without a single exception, every one of this band was a foe to our liberties. From boroughmongers and their immediate satellites, we had to expect hostility; from others, which I shall not now name, we had also to expect it; but the hostility the most strongly marked with malignity came from those who preached up the liberty of the Blacks as called for by religion.

The nation is now staggering along under the consequences of a struggle against the liberties of white men; and those consequences it owes in no small degree to the pretended friends of the Blacks, who constantly made use of the reputation which they had acquired as advocates of freedom to second each successive minister in all his attacks upon freedom, and all his wars and expenses for the purpose of crushing it. It was curious to behold these friends of Black freedom, these lovers of liberty for Christ's sake, as they called it, always dropping in to *carry through the minister at a dead lift.*

Leaving you now to hug yourself upon the effects of your cant about religion, let me ask you what you mean by the self-possession and *self-government*, which you say, the labourers in England possess. It is very easy to cant in this way. It is very easy to talk about being torn from dearest connexions, and sent into perpetual exile; but, as to self possession and self-government now, do you pretend to be ignorant that thousands of men have been and will be again taken by press-gangs, put on board of ships, carried away from parents, wives, and children, flogged if they disobey the most trifling command, hanged if they mutiny or escape and are captured? Do you know nothing of other thousands, upon thousands, who, under the name of militia-men, are forced from their homes, parents, wives, and children, who are flogged if they refuse to stay, and, perhaps shot? Why, then, what becomes of your theory? What becomes of your pretences about self-possession and self-government? You talk about the person being inviolate by any private authority, and the whip being in the hands of none but the public executioners. You are a gentleman of nice discrimination. For my part, I am not so nice, in this respect, and should care very little, whether the *squire* laid the whip on himself, or had it done by his gamekeeper or bailiff, or whether my back, were to have the honour of bleeding under the hand of a constable or a turnkey. The West India planter seldom, I dare say, lays the lash on himself. You say that it is some robust Negro that is selected for the purpose. With us, in some cases, it is a series of drummers who perform the business, *ex officio*. They are the *public executioners*, to be sure; and this is, I suppose, the reason why we never heard of your coming forward, even with a single word, to assist in the abolishing of this mode of punishment. But, you will say, it is for some *offence* that these whippings are inflicted upon the whites. And you will take your oath to the contrary a great many times, before any man in England will believe that the Negroes are whipped for no offence at all; or, at least, without an *alleged* offence; and that is as far as we go in our knowledge as to the whites that have the misfortune to get whipped. Talk not, therefore, to us of the *degradation* of the Blacks, until you let us see some effort of yours to prevent the degradation of the whites. You complain that the laws made to govern the Blacks are made by *their masters* only. Are the laws which authorize the pressing, the drafting, and the flogging, of the whites made by those whites? Or are they made by those whose lands and goods the pressed and drafted men are called forth to defend? Recollect, Sir, the hundreds of thousands of men that have been taken in this way, forced from their families and friends, sent to foreign lands, compelled to risk their lives in all manner of ways, and liable to the lash all the while, if they misbehave. I am not saying whether it be right or wrong to make use of this compulsion; but this I say, that I never heard of your saying that it was wrong; and that being the case, I have a right to question your sincerity, when you make matter of heavy complaint a degree of suffering on the part of the Blacks not a tenth part equal in amount.

Black degredation indeed! and the "*self-government*" and all the "*charities of the heart*," enjoyed by the labourers of England! What, then, you never saw Englishmen, "English *freemen*;" you never saw any of these at Gravelcart, actually drawing, like horses, two abreast, having the parish officer for a driver? You never saw English paupers at work in gangs? You never saw the pauper in Sussex at work with a *bill round his neck*? You never were at one of those auctions, perhaps, where the labourers are brought and *knocked down to the highest bidder*? How does this differ from the Negroes' sales in Jamaica? There are two differences; the first is, that in Jamaica and Virginia and Carolina, and other Black slave marts, the sales are in *fee*, or for a certain length of time; whereas, at the white auctions, they are never in fees, and only for a certain period. Another difference is, that the purchaser of the Black is interested in preserving his life and health, and is, therefore, likely to feed him and treat him well; whereas, the purchaser of the time of the white has *no* such interest in his life and health, and is, therefore, likely to give him as little food, and to get out of him as much work as he can.

In one part of your pamphlet you say, that to describe the conduct of the masters in the colonies and the state of the slaves in consequence of that conduct, is "*painful* to me;" but that it ought not, on that account, to be left out of view. Which do you choose then, as a complete specimen of your "*English freeman*?" Is it the man carried away by the press-gangs? Is it the militia-man in the Isle of Ely? Is it the English freeman with a rope round his breast,, drawing a gravel-cart? Is it the English freeman of Sussex, where, by the by, reside those WYNDHAMS who draw such immense sums from the Slave Colonies; is it the Sussex freeman, at work with a *bill about his neck*, being the fore one of the team, or the leader of the gang? Which of these is it you choose for a specimen? Which of them is it that you select to hold up to the West India planters, by way of contrast? Or, will you have niether of these, and will you take the poor half-starved creatures, with scarcely a rag upon his carcass, with his feet tied up in his bits of sack, his leg twisted round with hay-bands; is it this wretched skeleton, standing trembling at the workhouse before the auctioneer; is it this poor soul actually perishing by inches with hunger, that you mean to produce, and, in your exulting humanity, bid the planters of Jamaica bring up to a level with him; bring up to this state of "*moral dignity*," a fat and lazy Negro that laughs from morning to night!

(Conclusion in our next)

TO JOHN BULL.

Sir,—I, as an inhabitant of Peckham, in common with many of my neighbours, feel much amused, but far more obliged, by your last week's exposure of that piece of impertinence called the Ladies' Anti Slavery Club, which infests this village.

The thing has really become a nuisance. Those of the female members of our families who have affairs of their own to engage them—and who attend, as they should do, to their own affairs—find themselves, and their time, laid at the mercy of any tedious meddler who chooses to obtrude herself, "to converse on the subject"—and who has the assurance, though a total stranger, to intimate that she shall "call again," if bowed out of the house on the first intrusion.

This is a sufficient annoyance, but it is offensive on a higher principle. These probably well-meaning, but weak women, have adopted for the theme upon which they invite themselves into our houses to converse, a subject which leads them, in order to make out their case, to discuss the topics of promiscuous intercourse, of the violation of the marriage rite, and of the causes which impede or promote the increase of the species. The ladies of the Club, three-fourths of whom are unmarried, (but apparently none the worse informed for that,) prove themselves deeply acquainted with these subjects in detail; and, taking advantage of that part of the day when husbands and fathers are from home,, call to impart to our wives and daughters their poisonous knowledge—enforcing their arguments with effigies and even models of athletic men and still more disgusting women, in all the beastly indecency of nakedness.

Your efforts to put down a grievance of so detestable a character as this entitle you to the applause of society, they command the gratitude of all who appreciate, and would preserve untainted, the purity of the female mind. To you I leave it to put a stop to this insufferable mode of discussing what all unprejudiced persons know to be a mere party question; and yours be the task to tell these hunters after popularity and poor people's penny-pieces—the popularity to feed their own vanity; and the pence, as far as I can learn from their own report, to fatten some sly rogue of a writer, who has contrived to persuade them that to buy his Anti-slavery Reporter is the only way to benefit the blacks—to you, Sir, I leave it to tell these persons, that a woman never steps beyond the propriety of her station, which, in the case of the members of this Club, is privacy, and the discharge of their domestic duties, without authorising the inference that she has put on the cloak of ostentatious excellence to cover a real and a conscious deformity of character—I am, &c.

A PECKHAMITE.

In stating that a criminal action for *assault and false imprisonment* in the case of young Bosman, was about to be instituted in the Supreme Court, we beg to correct an error we were led into owing to the case having been related to us at a time when the paper was being put to press. The statement that the decision at the Resident Magistrate's Court was unsatisfactory is untrue, and our informant has put us right in this respect. The subscription was set on foot for the purpose of proceeding against the assaulters, if required.

Our Correspondent, "A Free Burgher," we think has indulged a little too freely in his censures on the conduct of the parties who have been privy to the getting up of the subscription. The object they had in view is justifiable in the part they have taken to prevent similar unqualified attacks on the persons of individuals, and we freely concur with them in the steps they have taken.

Ministerial Mottos.

(*From the Weekly Times.*)

EARL GREY—*Premier.*
Of Orders Grey shall be my song,
Till silver locks I've carried long.

LORD BROUGHAM AND VAUX—*Chancellor.*
With *broom* and *forks* I quickly mean,
To make the Chancery stable clean.

LORD LANSDOWNE—*Lord President.*
Down with your rents, my noble Peers,
Live and let live—I heed not your tears.

LORD DURHAM—*Privy Seal.*
Reform is my motto—beginning at home,
And then send it forth wherever you roam.

LORD HOLLAND—*Duchy of Lancaster.*
I'm content with my snug little duchy,
No interference—keep off—or I'm touchy.

LORD PALMERSTON—*Foreign Secretary.*
A warlike scribe no longer I am,
A lion changed to a peaceful lamb.

VISCOUNT MELBOURNE—*Home Secretary.*
The peasant's woes shall be my care,
To give him content with his humble fare.

LORD GODERICH—*Colonial Secretary.*
Freedom shall rule across the main,
And the negro be loosed from his galling chain.

LORD ALTHORP—*Chancellor of the Exchequer.*
With sponge in hand, of this be sure,
I'll wipe away each sinecure.

SIR THOMAS DENMAN, *Attorney-Gen.*—SIR WILLIAM HORNE, *Solicitor-Gen.*
Let the daily scribes now have their fun
And puffing horns shall gaily blow.

LORD DUNCANNON—*Secretary at War.*
Though war is my trade, 'tis now only of joys,
That my blustering namesakes make all their noise.

MARQUIS OF ANGLESEA—*Viceroy of Ireland.*
In Liffey's streams I cast my lines,
Nor fear the Duke in these alter'd times.

LORD HILL—*Commander-in-Chief.*
No Duke in arms o'ertops this Hill,
My orders I take from the *Royal Will.*

SIR JAMES GRAHAM—*The Admiralty.*
The Trident once more the nation shall praise,
And merit alone to high station I'll raise.

DOGGEREL.

FROM THE "GOVERNMENT GAZETTE," March 4.

By the authority of Government, will be sold by public auction, on Monday, the 14th instant, at 10 o'clock, a Block of Erven, situate between the Roman Catholic Chapel and Mr. EDDIN's stores, subdivided into lots (vide Government Gazette.)

After which, will also be sold, a piece of Ground, situate on the S.E. side of the Platteklip Rivier, opposite to the property of Mr. R. P. Jones.

Tenders for the supply of Rations to about 20 persons to be shortly employed in repairing the Bridge over the Witte Elsboom River, at the Franshe Hoek Pass, will be received at the Audit Office, until to-morrow, at 12 o'clock.

The Civil Commissioner of Graaff-Rejnet, duly authorised by His Excellency, will, on Thursday, the 31st instant, at 10 o'clock, A.M., cause to be sold by public Auction, three Erven, No. 3, 4, & 5, in the street called Noorder-Kant, in that Town, in extent about 73 square roods each

NOTICE AND DECLARATIONS OF INSOLVENCY.

All Persons having any claim upon the Estate of John Henry Stadler, of the Cape Flats, Farmer, which has been duly placed under Sequestration, are required to attend two meetings of the Creditors, to be held before the Master of the Supreme Court, in the Grand Jury Room; the first Meeting to be held on Saturday, the 19th instant, at 10 o'clock precisely, for the proof of Debts; and the second Meeting, on Saturday, the 26th instant, at 12 o'clock precisely; also for the proof of Debts, &c. &c. &c.

All Persons having any claim upon the Estate of William Lee, of Graham's Town, Butcher, has been duly placed under Sequestration, are required to attend two Meetings of the Creditors, to be held before the Master of the Supreme Court, in the Grand Jury Room; the first Meeting to be held on Saturday, the 2d of April, at 10 o'clock precisely, for the proof of Debts; and the second Meeting on Saturday, the 9th of April, at 10 o'clock precisely, also for the proof of Debts, &c. &c. &c.

HIGH SHERIFF'S OFFICE.

In Execution of a Judgment of the Supreme Court, in the under-mentioned Case, the following Sale will take place, viz:

R. J. OLOFFE v. Widow of SALAMON MARITZ.

On Friday, the 18th of March, 1831, at the Place of Marthinus Scheepers, called Weltevreden, situated under Bushman's River, in the District of Uitenhage, of 16 head of Cattle, an old Wagon, and some Farming Implements.

ORPHAN CHAMBER.

All Persons having any Claims against the following Estates, administered by the Orphan Chamber, viz:

Of the late Johannes Amsler,
——— Thomas Benegas,
Of Pieter van den Bergh, Joh. Hendrik Son, and deceased Wife Aletta Maria van der Merwe.
Of Gabriel Nicolaas van den Berg, and deceased Wife Hendrina van den Berg,
Of the late Carel Grunert,
——— Frans Johannes Christiaan Kruger, and surviving Widow Hester Catharina Engelbrecht,
——— Elias Laurens Kamfer, and surviving Widow Johanna Maria Mouton,
——— Frans Hendrik Kamfer,
——— Willem Petrus Louw, Jacobus Son,
——— John McAuley,
——— William Munroe,
——— Louis Nel, and surviving Widow Dina Carolina Oosthuysen,
——— Floris Willem Otto Smith, F. Son,
——— James Williams,
——— Johannes David van der Westhuysen, and surviving Anna Hendrica Margaretha Brand,

are hereby requested to forward them with proper Vouchers to the Orphan Chamber, within the term of three months from this date, on pain of deprivation of further right; and those who may stand indebted to the aforesaid Estates, are desired to discharge their respective debts, within the said period, on pain of prosecution by Law.

IN THE PRESS,

AND WILL BE IMMEDIATELY PUBLISHED,
THE CAPE OF GOOD HOPE

POCKET ALMANACK

For 1831.

This useful and compact Almanack is now in great progress. It embraces all the *necessary* subjects of Colonial Information without any *superfluities*. The convenient size, the beauty of its Typography, and the superior quality of the Paper, will render it desirable to the Public generally. As only a few additional Copies will be printed beyond those already subscribed for, early applications are recommended.

PRICE.—Plain bound in Roan, ... 2s. 6d.
As a Memorandum Book, with pockets and a flap,
In Morocco leather 4s. 0

☞ In order to meet the wishes of Subscribers and others, it will be necessary for them to inform the Compiler *immediately* how they would have their copies bound.

⁂ It cannot be matter of much moment whether the *Compiler* or the *Purchaser* pays the charge of transmission. The Postage will be only ONE PENNY;—any Purchasers, however, who cannot absolutely afford to incur it, need not distress themselves on that score, as the compiler will be very willing to ease them of so heavy a charge.

"A penny saved is a penny gained!"

JUST PUBLISHED,

AT THE OFFICE OF THE "ZUID AFRIKAAN."
THE CAPE OF GOOD HOPE

SHEET ALMANACK,

FOR THE YEAR 1831.

At the reduced Price of ONE SHILLING.

NOTIFICATION.

THE Undersigned will cause to be sold publicly, on Wednesday the 16th instant, at the Place of Mr. G. MOCKE, at Pampoenekraal, without reserve

60 Draught Oxen and slaughter Oxen,
40 Cows,
500 Sheep well worthy the attention of the Purchasers.

J. S. OLIVIER.

THE MEMBERS OF THE
ST. PATRICK'S BENEVOLENT SOCIETY

ARE respectfully informed, that the 2d Anniversary Meeting will be held on the Evening of Thursday, the 17th of March, when every Member will be expected to attend.

D. BEGLEY, Sec.

SLAVE FOR SALE.

TO-MORROW MORNING, at 11 o'Clock, at the Sale of Mr. BLORE, will be sold, a Slave Boy, (Native of this Place,) named *Antony*; about 20 years of age, who is very clever in all sorts of work.

J. C. C. A. RIMROD.

ALGOA BAY BEEF.

TO-MORROW at Mr. BLORE's Auction, will be sold, positively without Reserve, for account of whom it may concern, precisely at 12 o'Clock;

25 Casks Salted Beef,
2 Ditto Rounds of ditto,
1 Ditto corned Mutton.

SLAVE MAID TO BE SOLD.

AT Eleven o'Clock To-morrow Morning, at Mr. BLORE's Auction, without reserve, being the Property of an Insolvent Estate.

CAPE HOCK, NINE YEARS OLD.

TO-MORROW, the 12th instant, will be put up at the Sale of Mr. JOHN BLORE, some half-ams of Cape Hock (nine Years Old); the Sample is in the mean time to be seen at Mr. J. BLORE's.

Cape Town, March 9, 1831.

SLAVE FOR SALE.

AT the Sale of Mr. JOHN BLORE, to-morrow Morning, at Eleven o'Clock, will be sold a Healthy, Stout, and Strong Girl, born in this Colony, about sixteen Years old.

SALE OF HAMS, CHEESES, & HERRINGS.

ON SATURDAY Afternoon, at 3 o'Clock precisely, will be Sold at the Stores of his Majesty's Customs, a quantity of Sweetmilk Cheese, Hams and Herrings, to defray the expenses of the Dutch Ship "Gutusters," Captain J. INGERMAN.

SALE WITHOUT RESERVE.

THE Undersigned will hold a public Sale on MONDAY Morning next, the 14th of March, at 10 o'Clock, at his Stores, No. 10, Buitengracht, of 300 Bags of Mauritius Sugars of the first quality; Patna Rice, Coffee, Cloves, Marseilles Soap, &c.

Also will be offered for Sale, a few dozen chests of superior old Rhenish Wines; some handsome patterns French Papers for rooms: 50 new Butter Kegs, and a few logs of Ebony and Mahogany Wood.

F. MABILLE.

WITHOUT RESERVE.

ON TUESDAY next, the 15th inst. a Public Sale of Sugar, Rice, Sweet Oil, British Goods, &c. &c. will be held at the Stores of the Undersigned.

And at 12 o'Clock precisely, 1,000 Norway Deals, and 10,000 Dutch Klinkers will be put up at H. M. Custom House, and sold to the highest Bidder.

HAMILTON ROSS, & Co.

FIXED PROPERTY FOR SALE.

MM. WATNEY being anxious to part with his Property in Town, will cause to be put up at Public Sale, on favourable terms, his House, adjoining Stores, Stabling, &c. situate in Keoron-street, formerly the property of the late Mr. *J. Bernard*, and now occupied by *F. Schoumkerk*.

SUNDAY SCHOOLS.

THE Girls' Sunday School will re-open on SUNDAY, the 13th instant, and the School of Industry, on the following Monday, the 14th, at the usual hours.—

Applications for admittance, and orders for work, will be received by the Schoolmistress, Mrs. KENNEDY, at the School-House, Grave-street.

J. F. ASCHEN respectfully informs the Public, that he has just received, per the 'Lavinia,' some elegantly-finished square Piano Fortes, with circular corners; one of which has 6½ Octaves.

He expects by the first arrival a splendid assortment of Music and Musical Instruments, and has made the necessary Arrangements for being always supplied with articles of superior quality, expressly adapted for warm climates.

☞ Guitars, Strings, &c. as usual, of the very best description.

Church-square, Cape Town, 2d March, 1831.

WANTED TO HIRE OR TO PURCHASE,

A HOUSE and Garden in the neighbourhood of the Town, to be occupied by the 1st of May next.—Any person being inclined to Let or Sell such a House and Garden, may address himself to the Office of this Paper by Letter, mentioning the lowest price.

☞ A Dwelling provided with Stabling and Coach-house will have the preference.

FOR SALE.

THE Place *Rondhuis*, situated at Camps Bay. Inquire of the Proprietor. J. C. HORAK.

NOTIFICATION.

THE Undersigned will sell by Public Auction at Pampoenekraal, in the course of April next, 150 Draught and Slaughter OXEN, and 100 slaughter COWS, all in very good condition. The day of sale will be fixed hereafter. P. P. HEYNENBERG.

A SADDLE FOUND.

ON the 4th instant, a Saddle was found near Salt River. Whoever can identify the same as his property, may have it, on application to *P. J. DE VILLIERS*, Kuilriver, on paying for this Advertisement.

AT my Place are 4 Horses, three dark brown, and one light ditto, with white forehead and hind legs. The owner may have the horses, provided the Costs of this Advertisement be returned. J. MINNAAR.

Groenefontein, Paarl, March 5, 1831.

---

50 RDS. REWARD.

ABSCONDED, a Slave Boy, belonging to the Undersigned, named *Adam*, was dressed in a Leather Jacket and Trousers, a White Shirt, and a new Straw Hat, lined with white Cotton, and stained with bark; one of his fore-teeth is broke even with the gum; has a brand on one of his thighs, and a ring in his left ear. He has in his possession a grey horse, a gun, and fiddle, and calls himself a Bastard-Hottentot, named *Klaas*: he is 20 years of age. Whoever will lodge him in one of the Prisons, will receive the above reward. J. P. ROUX.

Beaufort, Feb. 25, 1831.

---

25 RIX-DOLLARS REWARD.

ABSCONDED, on the 7th February last, my Slave Boy *Demas* (born in this Colony, of Madagascar parents), 17 years of age, formerly the property of *Hermanus Steyn, Jn.*, in the District of Swellendam. Whoever will bring him home, shall receive too above Reward; and any person that will lodge him in one of the prisons, will receive 15 Rds.

Versche Drift, March 9. P. VAN BREDA.

WANTED,

A CLEVER SERVANT, to attend a sick Person. Inquire at the Office of this Paper.

WANTED to Hire, a House Boy.—Apply at this Office.

TO CHIMISTS AND DRUGGISTS.

WANTED, a competent Person in the above Line. For particulars apply at the Office of this Paper.

WANTS A SITUATION,

A YOUNG MAN 19 years of age, who has had a good education, and can produce testimonials of character; who is well acquainted with both the English and Dutch language, and writes a plain hand; wishes for a situation in a Mercantile Establishment. Apply at the Office of this Paper.

WANTED to Hire, as a Herdsman, a Slave of good character. Inquire at the Office of this Paper.

JUST PUBLISHED,

THE FIRST NUMBER

OF THE

SOUTH AFRICAN

CHRISTIAN RECORDER,

IN ENGLISH,

AT THE OFFICE OF THIS PAPER.

SOUTH AFRICAN

FIRE AND LIFE

ASSURANCE COMPANY.

NOTICE IS HEREBY GIVEN, that a Meeting of Shareholders will be held at the Company's Office, No. 11, Heeregracht, Cape Town, on Monday next, the 14th March, at half-past 2 o'clock precisely, for general purposes; and at 3 o'clock to ballot for the Election of a

CHAIRMAN; a DEPUTY CHAIRMAN; 10 DIRECTORS,

and such other Officers as are required to transact the business of the Company.

THOMAS LE BRETON, Hon. Sec.

WINE DEPOT.

A MEETING of the Shareholders will be held on Saturday March 12, place and hour as usual, for the purpose of examining and closing the Books, and also to receive in person the certificates of the Shares they hold in the concern.

NOTICE.

IN persuance of a Testamentary Disposition by the late Mrs. the Widow F. ROUX, born van der BYL: her Slaves will be sold in a closed room, among her Heirs, on WEDNESDAY next, the 16th instant, of which due notice is hereby given to those interested.

☞ The Sale will take place at the House of Mrs. the Widow A. J. DU TOIT, situate in this Village, which had been occupied by the deceased.

D. CLOETE, Sen. } Executors.
A. C. VAN DER BYL, }

Stellenbosch, March 5, 1831.

PUBLIC SALE AT STELLENBOSCH.

THE Undersigned Executors of the Estate of the late Mrs. ELIZABETH van der BYL, widow of the late Mr. T. ROUX intend to expose to public Sale on Thursday, the 15th of this current month March, at Ten o'Clock in the morning precisely,

That very Substantial, Strong, and fine Dwelling House, provided with every convenience, and a Cellar, with Out-Buildings and fertile Erf (formerly the property of J. W. HAUBTFLEISCH) planted with 22,000 Vines, and many sorts of Fruit Trees, and provided with abundant water, situate in Plein-street, in the most beautiful part of the village of Stellenbosch.

Further will be exposed Household Furniture, consisting in Wardrobes, Bureaux, Bedsteads, Beds, Tables, Chairs, a superb Dutch House-clock, Looking Glasses, with gilt Frames, Pictures, Glass and Earthenware; Gold, Silver, and plated Articles, among which there is a Tea-machine, Kitchen and Cellar-tools, Stukvats, fermenting and other Tapsand Vats, Cattle, a new covered Cart.—Wine of different sorts, Brandy, and what further may be offered for Sale.

N.B. The Sale of the moveable Property will take place at the House of the Widow A. F. DU TOIT, which had been occupied by the Deceased.

Stellenbosch, March 1, 1831.

D. CLOETE, Sr.
A. C. van der BYL, A.S.
Executors.

NOTICE TO CREDITORS AND DEBTORS.

ALL Persons having any claims against the Estate of the late ELIZABETH van der BYL, widow of the late Mr. TIELEMAN ROUX, are requested to make the same known to the Undersigned Executor of the said Estate, within three Months from this date, and those who are indebted to the said Estate, are requested to discharge the same within Fourteen Days, to the Undersigned, on pain of being compelled to do so by Law.

Nooitgedacht, near Stellenbosch,
March 1, 1831.

D. CLOETE, Sr.
Executor.

WANTED A GOVERNESS.

THE Undersigned is in want of a Person to instruct Three of his Daughters. Any such Person who may be inclined to come and live with my family may inquire at Mount Pleasant.

HEN. CLOETE.

MARKET SQUARE,

J. CURLEWIS begs to inform his Friends and the Public that he has just received by the brig *Lavinia*, choice West of England Cloths, consisting of blue, black, and fashionable olives and browns, and Casimeres, patent British and Imitation Cachmeres, Thibet Cloths, Merinoes, &c. of various colors.

Handsome figured buff, lavender, and various colored Quiltings, of a new style and pattern; also, rich silk figured, watered, and plain Waistcoatings; handsome plain, figured, and rich cut Velvets for Waistcoatings; white and colored Jeans, Drillings, Moleskins, Gambaroons, &c &c.

A variety of gentlemen's Gloves, Cravats, silk Stockings and Socks, Braces, &c.

NEW COUNCIL BUTTONS FOR THE PRESENT REIGN. W. R. South African Hunting Buttons, Pearl and fancy ditto of all descriptions,

Gentlemen's superfine black and white Hats, seal-skin Caps, Boots and Shoes, &c.

Oil-silk and patent leather Peaks, for naval and military caps.

☞ The above Goods were selected by one of the first Tailors at the West end of London.

J. CURLEWIS,
Tailor and Outfitting Warehouse,
Market-square.

A good House-boy Wanted.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

March 5.—H. M. Ship Badger, F. Stow, Esq., from Simon's Bay March 4, to this port, with Invalids for England.

7. Corsair, schooner, S. Phelps, from Rio Jan. 31, to this port. Cargo sundries.

Agents, Thomson & Co.

7. H. C. S. Canning, P. Baylis, from Canton, Jan. 6, to this port and London. Cargo teas.—Passengers, Capt. Poole, Messrs. Reeves and Dunn, and Master Daniel Francis.

The 'Sesostris' and 'Ganges' had sailed for Singapore.

Agents, Borradailes & Co.

7. Gezusters, Dutch bark, J. Ingerman, from Texel Nov 24, to Batavia. Cargo sundries.—Passengers, Mr. and Mrs. Wolderen, Mr. Klyn, Mrs. Loef, and 1 child, and 100 seamen for the Squadron.—Brings a few loose letters.

Agents, Montingh & Co.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

March 4.—Thomas, C. Warning, to London.
4. Royal George, R. Embleton, to London.
7. U. S. North America, A. Pickens, Whaling.
7. Leda, G. Robb, to London.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

March 4.—H. M. Ship Badger, F. Stow, to Table Bay.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ships—Greenock, Creton, and H. C. S. Canning.
Barks—Amelia Wilson, Sir Joseph Banks, and Gezusters.
Brigs—Resolution, Aquila, Sir James Saumarez, Calypso and Lavinia.
Schooner—Corsair.
Cutters—George IV and George.

VESSEL IN SIMON'S BAY.

Ship—H. M. S. Maidstone.

CHRISTENING.

At Simon's Town, by the Rev. John Fry, Chaplain of H. M. S. Maidstone, on Sunday, February 27.

A daughter of Mr. Charles Penrose Bellamy, Master of H. M. S. Maidstone, baptised Maria Louisa.

CAPE TOWN.

Edited by R. J. STAPLETON, Concordia Garden,—Printed and Published by the Proprietor, C. N. NEETELING, No. 1, Shortmarket-street.